

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 49 ■ АПРИЛ, 2019. ГОДИНЕ ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ТЕМА БРОЈА: НАШЕ ПРОЛЕЋНЕ ИНВЕСТИЦИЈЕ

Културни центар

Хала на Златибору

Гондола

Хала у Чајетини

Стране 2-7

Постројење на Златибору

Страна 10

„Агро дан” за пољопривреднике
у Чајетини

ПОЗНАТИ О ЗЛАТИБОРУ:
ВЈЕРА МУЈОВИЋ, ГЛУМИЦА

Прелепо је из
гондоле видети
природу

Страна 21

www.zlatibor.org.rs

Turistička organizacija Zlatibor

Страна 18

ПРЕДСТАВЉАМО КАФАНЕ
ЗЛАТИБОРА

Најдужа традиција
„Зорине кафане”
на Боровој Глави

Културни центар на понос Златибору отварамо за Дан општине

„Ретки су градови у Србији који се у ово време могу похвалити да су отворили ново позориште, биоскоп... А наш Културни центар је права оаза културе. Реч је о објекту који је урађен по највишим европским и светским стандардима”, каже Арсен Ђурић па наводи и друге важне инвестиције

Општина Чајетина интензивно наставља са активностима које су започете претходних година, а упоредо улази и у нове подухвате и активности, каже заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић, говорећи за „Златиборске вести” о пролећним радовима и инвестицијама које ова локална самоуправа за 2019. годину планира и финансира.

– С доласком пролећа интензивирани су радови на готово свим инфраструктурним пројектима чија је реализација у току, као и на изградњи нових путева и улица. Када кажем инфраструктурни пројекти, пре свега мислим на неколико капиталних пројеката чија реализација је у завршној фази – напомиње Ђурић и најпре истиче златиборску гондолу која би, како каже, ове године требало дефинитивно да буде завршена.

Позориште, биоскоп, галерија...

Завршни послови обављају се и на новом здању Културног центра на Златибору. Ту је у току јавна набавка за недостајући део опреме, а отварање поменутог објекта планирано је за Дан општине Чајетина, односно на Видовдан 28. јуна, најављује заменик председника општине:

– Имамо у том новом здању чиме да се похвалимо, ретке су општине односно градови у Србији који се у ово време могу похвалити да су отворили ново позориште, биоскоп... А наш Културни центар је права оаза културе. У оквиру њега, поред сале за позоришне представе и биоскопске пројекције,

Арсен Ђурић

биће и галерија за изложбе слика, простор за библиотеку и још две мање мултифункционалне сале, као и канцеларије за удружења. Реч је о објекту који је урађен по највишим европским и светским стандардима и биће на понос читавом Златибору.

Две модерне спортске хале

Арсен Ђурић издваја и значајна улагања општине у објекте за спортска такмичења:

– Као што је познато, општина Чајетина је купила спортску

халу на Златибору. Она је исплаћена, а део средстава је већ планиран у буџету, с тим што ће нешто бити додато и ребалансом буџета за одређене инвестиције у тај објекат. У саставу овог Спортско-туристичког центра „Златибор” су, поред дворане, и смештајни капацитети, ресторан, разни локали. Средства која ћемо планирати ребалансом биће намењена за решавање грејања тог објекта.

Упоредо са тим, наставља он, ради се и реконструкција спортске хале у Чајетини, проширење,

доградња и реконструкција. – У току су завршни радови у оквиру друге фазе, а очекује нас трећа фаза која подразумева постављање паркета, набавку опреме. Наш план је да до краја лета, пре почетка школске године, и хала у Чајетини буде у функцији. Она сада има потпуно другачији изглед и капацитет, испуњава све стандарде за разна такмичења. Наше две модерне хале омогућиће организовање великих такмичења. А посебно имајући у виду многобројне смештајне капацитете на Златибору, ми ћемо сигурно аплицирати и за одржавање неког озбиљнијег спортског такмичења – каже наш саговорник.

На Жигалском вису резервоар и црна станица

По Ђурићевим речима, интензивирани су и радови на изградњи Постројења за пречишћавање отпадних вода на Златибору. Грађевински послови су у завршној фази, очекује се да ускоро почне и монтажа опреме, тако да ће ове године постројење бити стављено у функцију. Њиме се решава дугогодишњи проблем одливања отпадних вода са Златибора и прави важан корак да Чајетина постане еколошка општина, са уређеном животном средином.

– Поменуте инвестиције су капиталне, за чију реализацију је планиран највећи део средстава у буџету, због тога су друге буџетске позиције нешто мање него претходних година. Велике пројекте реализујемо ове године, али оно што је добро јесте да се

Културни центар на Златибору

буџет пуни боље од планираног, тако да ћемо током маја имати ребаланс буџета где ће се повећати средства и за изградњу путева и улица. Као и за изградњу друге инфраструктуре, јавне расвете за коју у овом моменту нема средстава у буџету, али ће бити планирана половином године – наводи Ђурић и наставља:

– Кад је водоснабдевање у питању, значајно је да ћемо ове године радити у два правца: на замени дела цевовода од Рибнице до Златибора, а почећемо и изградњу водовода Сушичка врела. План је да до краја године вода са Сушичких врела стигне до Жигалског виса, да се ту направи резервоар и црпна станица. Наредних година наставиће се изградња тог водовода до Чајетине и до Златибора.

Општина плаћа радове, а тражи квалитет

Када је реч о путној инфраструктури, заменик председника општине подсећа да је већ завршен један тендер за крпљење и реконструкцију улица, с тим што радови почињу ових дана.

– Најпре ће се радити Златибор, Чајетина, Мачкат, затим остале месне заједнице, а завр-

Спортска хала у Чајетини

шен је и један мали тендер за изградњу нових путева и улица, тако да ћемо до краја маја завршити изградњу уговорених улица које су остале незавршене из претходне године. Како нис-

мо били задовољни квалитетом радова на свим инфраструктурним пројектима, формирали смо комисију која је извршила обилазак свих изграђених и асфалтираних улица и путева на

„ Како нисмо били задовољни квалитетом радова на свим инфраструктурним пројектима, формирали смо комисију која је извршила обилазак свих изграђених и асфалтираних улица и путева на територији целе општине, где су констатовани одређени пројекти или радови који су изведени у неадекватном квалитету. Извођачима који су то радили биће наложено да о свом трошку отклоне недостатке

територији целе општине, где су констатовани одређени пропусти или радови који су изведени у неадекватном квалитету. Извођачима који су то радили биће наложено да о свом трошку отклоне недостатке. Ове године ће се више водити рачуна о самом надзору и о квалитету изведених радова, јер општина уредно измирује своје обавезе, плаћа те радове и они морају бити изведени у најбољем квалитету, онако како је и тендерском документацијом захтевано.

До лета би требало да буде готова изградња спортског парка на Златибору, преко пута зграде Туристичке организације. – Започеће и градња једног објекта који се налази између фудбалског стадиона и спортске хале на Златибору. Он ће имати своје свлачионице за фудбалске као и све друге спортске екипе, теретане и све остале неопходне садржаје за лигашка надметања у којима наши фудбалери и кошаркаши играју – најављује Арсен Ђурић и закључује да је пред нама период године у коме ће бити реализовано доста инвестиција, од поменутих капиталних до других активности и текућих послова.

Препород спортске дворане на Златибору

„Интензивно радимо на томе да са неким нашим познатим спортским клубовима или друштвима направимо договор око развоја комплекса спортске хале, а да касније они имају свој удео у њој”, каже председник општине Милан Стаматовић

Умноштву актуелних инвестиција и пролећних послова општине Чајетина важно место заузима Спортско-туристички центар „Златибор”, који је од ове године у власништву наше локалне самоуправе. По изјави председника Милана Стаматовића дајој „Златиборским вестима”, кључни посао општина је урадила откупом дворане на Златибору са припадајућим садржајима.

– Ми смо спортску халу купили са правима и обавезама, те нам предстоји гашење постојеће фирме, решавање односа са добављачима и оснивање нове фирме од стране локалне самоуправе – напомиње председник општине додајући да је замислио да спортска хала функционише као деоничарско једнодомно друштво, у коме би скупштину предузећа чинило Општинско веће које би доносило најбитније одлуке.

– То све не значи да спортска хала не може укључити партнера. Ми интензивно радимо на томе да можда са неким нашим познатим спортским клубовима или друшт-

вима направимо договор око развоја овог комплекса, а да касније они имају свој удео у спортској хали. Циљ нам је да развијемо тај спортски центар, да се још уради спортских садржаја јер и приватни власници пословног дела имају намеру да праве додатне спортске садржаје, теретане и друге, који би

– Са тренутним капацитетом могуће је сместити једну екипу, а трошкови одржавања били би приближно исти и са дуплираним капацитетом. Овом предузећу повећање капацитета свакако би донело и додатни профит. Ми већ имамо понуде од неких власника приватних простора у оквиру

омогућили боље услове за припреме спортиста.

Стаматовић подсећа да општина Чајетина у оквиру комплекса има парцелу од 50 ари коју може искористити за прављање недостајућих садржаја, као што су велнес центар и додатни смештајни капацитети, чиме би се проширила понуда за смештај бар две екипе.

хале за продају истих општини, па ћемо у неком будућем периоду видети шта је то што нам је неопходно да употпунимо садржаје или да постојеће подигнемо на виши ниво, да их осавременимо. У веома кратком периоду спортска хала је доживела потпуни препород што се тиче саме организације и потражње за овим видом садр-

жаја. Додатно ћемо ићи на то да успоставимо сарадњу са спортским друштвима, са дугорочним циљем да омогућимо већи број иностраних екипа. За њихове припреме комплетна спортска инфраструктура на Златибору даје могућност, оне су већ и долазиле, али увек може више и боље. Спортисти из иностранства сигурно би добро довели и самој спортској хали, али и промоцији Златибора као туристичке дестинације – сматра председник општине Чајетина.

У ранијем периоду, додаје Стаматовић, спортска хала је организована на начин који сада ствара велике трошкове грејања: – Ми смо прво планирали да потпуно другачије организујемо грејање, јер добијањем гаса као енергента ми ћемо значајно смањити трошкове, а хала има идеалне услове и за постављање соларних панела и топлотних пумпи. Радимо на томе и очекујем да до наредне зимске сезоне решимо питање грејања и потпуно смањимо трошкове.

Председник општине истиче да развојем спортске инфраструктуре, као и изградњом објеката за културу локална самоуправа даје велики допринос у очувању поменутих делатности, а самим тим и велики искорак у односу на друге. – То су области које се свуда дотирају, а ми ћемо и у наредном периоду издвајати значајна средства, као и за промоцију наших улагања у спорт, културу и туризам – најављује Милан Стаматовић.

Спортисти из Кине, Исланда, Израела у СТЦ „Златибор”

Судећи по резервацијама, капацитети Спортско-туристичког центра „Златибор” током овог пролећа и предстојећег лета биће добро попуњени. У априлу и мају овде су рекреативне наставе и екскурзије преко домаћих туристичких агенција и агенција из Црне Горе. Током лета, поред домаћих спортских кампова, већ су резервисани термини и за кампове из Израела, Исланда, Шпаније. Мај у дворани почиње са три празнична концерта и наставља

утакмицама КК „Златибор” у Суперлиги Србије, а од средине маја овај простор ће на припремама користити кошаркашце сениорске репрезентације Србије. Све до јула на припремама овде су репрезентативне селекције Кошаркашког савеза Србије, женске и мушке екипе старости од 16 до 20 година. У јулу и августу у дворани су, поред домаћих тимова на припремама, и спортисти из Кине, Румуније, Немачке.

З. В.

Креће изградња преосталих 17 стубова гондоле

Четврта дозвола стигла, припремни радови су у току, а за постављање стубова на захтевном терену користиће се и хеликоптери

Почетак грађевинске сезоне на Златибору обележен је, између осталог, добијањем четврте дозволе за изградњу Голд гондоле. Дозвола коју је издало Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре односи се на изградњу 17 стубова од међустанице на Рибничком језеру до врха Торника. Тиме је добијено зелено светло за почетак радова на припреми терена за постављање стубова. Вредност радова ове фазе је приближно 50 милиона динара.

Након одржаног састанка са извођачима радова дефинисани су оптимални рокови за реализацију ове фазе пројекта. Припремни радови су у току и након извођења механизације крећу конкретни радови на терену почетком маја. Према планираној динамици радови ће се изводити у наредна два и по месеца, обзиром да се ради о захтевнијем терену због стрмих падина и шумовитог подручја. Како се ради о неприступачном терену, наливање бетона и допремање опреме као и сам начин постављања стубова захтеваће коришћење хеликоптера, дизајлици

Бојана Божанић

и додатне механизације, како би радови били завршени према планираним роковима.

У складу са координатором за безбедност на раду, припремљена је сва документација за безбедност на раду и предузете све прописане мере како би се заштитили сви радници на градилишту.

У сарадњи са „Србијашумама“ тренутно се уређује простор за стубна места и обавља припрема терена. У наредном периоду очекује се допремање сајле и преостале опреме из Француске до скла-

дишта у Бранешком пољу. Достава ће се обавити специјализованим превозом, како захтева специфичност опреме. Француски експерти ће бити на терену половином маја када крене постављање првих анкера, те ће издвојити опрему за ову фазу и пропатити даљи ток активности.

– Последњу грађевинску дозволу, за изградњу међустанице на Рибничком језеру, очекујемо крајем маја, што би омогућило паралелно извођење радова. Од преосталих послова биће решено

напајање инсталације електричном енергијом након изградње трафо-станице. У договору са ЈП „Скијалишта Србије“, да не би дошло до укрштања инсталација, биће измештен ски-лифт сидро „Бандера“ на скијалишту на врху Торника. Очекује се да и ови радови буду обављени по плану, у што краћем временском периоду – каже Бојана Божанић, директорка ЈП „Голд гондола Златибор“.

На првој следећој скупштини биће разматрана измена Плана детаљне регулације гондоле, као и дефинисање уређења простора на почетној и завршној станици у смислу додавања атрактивних садржаја и изградња управне зграде уз почетну станицу.

Како се изградња пројекта приводи крају, у ЈП „Голд гондола Златибор“ настоје да се припреме за почетак рада гондоле. У току је израда студије „Анализа могућности и коришћења обновљивих извора енергије за напајање система Голд гондола Златибор“ како би се са електричне прешло на соларну енергију.

Интензивни радови на Постројењу за пречишћавање отпадних вода

Златиборско постројење на лето у пробном раду

На јесен ће бити предато ЈКП „Водовод Златибор”, чији радници ће управљати постројењем.
– Потреба за запошљавањем технолога и радника техничке струке

Са почетком пролећа кренули су интензивни радови на изградњи Постројења за пречишћавање отпадних вода на Златибору. У завршној фази су радови на управној и хемијској згради и СБР басену. Опрема за постројење је уредно ускладиштена у магацинима „Јединства” у Ужицу и чека уградњу која је планирана почетком лета, односно по завршетку поменутих објеката. Након уградње опреме уследиће повезивање цевовода са објектима и партерно уређење. Директор ЈКП „Водовод Златибор” Раде Јовановић очекује да ће почетком лета објекти у потпуности бити завршени и постројење пуштено у пробни рад, а на јесен предато на управљање овом јавном предузећу.

„Пуштање у пробни рад обухватиће проверу уграђене опреме. Ако се уоче неки недостаци онда је извођач радова дужан да то замени. Прати се квалитет воде који мора бити у складу са тендерском документацијом, тачније са оним што је уговорено. Уколико то не буде тако,

Раде Јовановић

онда морају квалитет воде довести на тај ниво. Не сумњам да ће то бити како треба. Ми ћемо тај период искористити и за обуку наших радника који ће радити на постројењу и бити активно укључени у рад. Тако ће након преласка у надлежност наше фирме, радници управљати постројењем без икаквих проблема”, закључује Јовановић.

Ово је, по његовим речима, још једна у низу капиталних инвестиција у области заштите животне средине која је од изузетног значаја не само за општину Чајетина већ и за све друге

локалне самоуправе смештене у сливу Дрине. Међутим то није све, јер се изградњом постројења отварају и нове туристичке шансе за Златибор.

Шеталиште поред реке Обудојевице

„Ми ћемо бити у прилици да урадимо једно шеталиште поред реке Обудојевице, која је тренутно загађена отпадним водама, али ће се то брзо променити. Моћи ћемо да направимо пешачке и бициклистичке стазе, попут шеталишта које иде од купалишта у Ужицу па све до Ста-

пара. Тако слично може да се направи и код нас. Да се низ речицу Обудојевицу дође до реке Рзава па до Кобиље Главе и да се направи кружна пешачка и бициклистичка стаза до Рибнице и назад”, додаје Јовановић.

Због забране запошљавања радника у јавном сектору, која је још увек на снази, ЈКП „Водовод Златибор” ће бити принуђено да изврши прераспodelу запослених и на тај начин обезбеди раднике за послове на постројењу. Директор истиче да потреба за запошљавањем постоји, првенствено технолога и радника техничке струке, што је и предочено у захтеву упућеном надлежном министарству. Међутим, одговора још увек нема, а надлежни у овом предузећу сматрају да ће овај проблем ускоро морати да се реши на нивоу целе државе, јер је веома тешко пословати са недовољним бројем радника, поготово што су неки од њих већ у позним годинама или лошег здравственог стања па су врло често на боловању.

Изградња Постројења за пре-

чишћавање отпадних вода озбиљан је еколошки подухват вредан око 4,5 милиона евра, који са три милиона евра финансира општина Чајетина, а 1,5 милиона је донација словеначке владе. Овај инфраструктурни пројекат, уз већ предузете, ову локалну самоуправу сврстаће међу прве еколошке општине у Србији.

Ускоро два система водоснабдевања Златибора

За санацију постројења за прераду воде у Рибници расписан тендер, предстоје и радови на будућем систему за водоснабдевање Сушичка врела

Поред интензивних послова на изградњи Постојења за пречишћавање отпадних вода, ЈКП „Водовод Златибор“ изводи радове на проширењу водоводне и канализационе мреже на подручју Златибора, Чајетине и околних села. Ускоро ће се приступити и санацији постројења за прераду воде за пиће у Рибници.

У току су радови на замени дотрајалих цеви и проширењу водоводне мреже у самом центру села Сирогојно. Директор ЈКП „Водовод Златибор“ Раде Јовановић каже да се тренутно ради проширење водоводне мреже од доње Зове ка Оку, по чијем завршетку ће се прећи на обимније послове.

„Посао који нас очекује још од прошле године је да завршимо главни цевовод Ø 400 који ће ићи ка будућем резервоару Врањевина. Ових дана ће општина Чајетина расписати тендер за изградњу новог резервоара који ће бити повезан цевима Ø 300

Будући изглед Постојења

са резервоаром Караула. То ће обезбедити стабилно водоснабдевање за становнике и госте Златибора“, каже Јовановић.

У наредном периоду уследиће радови и у мањим месним заједницама. У току је набавка резервоара за Рибницу, тачније Токовића косу, а проширење водоводне мреже планирано је и

у Голову, Рудинама, Трипкови, с тим што ће бити урађени и краци ка Рајевцима и Лојаницама на Сушици. План је да се ове године водоводна мрежа прошири и ван територије општине Чајетина.

„Већ имамо неке кориснике на територији општине Ариље. Заселак Митрићи гравити-

ра ка нашој општини. Урадили смо пројекат да водовод Змајевац проширимо и на тај заселак, како бисмо становницима обезбедили адекватно водоснабдевање. Очекују нас озбиљни радови и на будућем систему за водоснабдевање Сушичка врела. Општина Чајетина ће пронаћи начин да преко комуналних опремања великих инвеститора на Златибору обезбеди средства и да крене са првим радовима на довођењу Сушичких врела на Златибор“, додаје директор ЈКП „Водовод Златибор“.

Јовановић истиче да ће се ускоро приступити и санацији постројења за прераду воде за пиће у Рибници. Тендер за овај пројекат већ је расписан.

„На тендеру је изабрана фирма која ће у року од 90 дана изградити пројекат санације и доградње постројења за прераду воде за пиће у Рибници. Ускоро ћемо тако имати два система водоснабдевања Златибора, из Рибнице и са Сушичких врела, па било шта да се деси на неком од тих система овај други ће преузети функцију. Практично, Златибор ће бити обезбеђен за наредних стотину година са довољном количином здраве пијаће воде за своје становништво и посетиоце“, закључује Јовановић.

Живановић: Све ближи смо циљу да Златибор, након што је стекао лидерство међу планинама Србије, постане и значајан европски туристички центар

Златна година златиборског туризма

Приближаваће дана када ће прорадити гондола и све већа посета из иностранства отварају Златибору нове туристичке шансе

Златибор је и ових празничних дана препун туриста, а ова планина, најпосећенија у Србији, бележи последњих година изузетне туристичке резултате: обара рекорде у посећености, добија вредне атрактивне садржаје и модерне смештајне објекте, као магнет привлачи инвеститоре, а свет открива и упознаје ову планину. С тим што се овде очекује да управо 2019. година буде посебна, златна година златиборског туризма.

Не без разлога, објашњава за „Златиборске вести“ директор Туристичке организације Златибор Владимир Живановић: – У овој години ћемо бити знатно ближи жељеном циљу да Златибор, након што је стекао лидерство међу планинама Србије, постане и значајан европски туристички центар. Наиме, градња златиборске „Голд гондоле“, најдуже у свету, сасвим се приводи крају, па је могуће да већ у предстојећој летњој сезони буде завршена и да крену возње из цен-

Владимир Живановић

тра Златибора до врха Торника. То ће бити изузетно важан тренутак за наш туризам, јер добијамо атракцију за посетиоце какве нема на овим просторима. Гондолом, која је капитална инвестиција општине Чајетина, правимо кључни искорак у туристичком развоју. Имаћемо садржај европског нивоа примамљив за сваког госта, нови адут у понуди, импресиван поглед из висине на пространства Златибора који доноси веће ин-

тересовање гостију и туристички помак за хотелијере, угоститеље, издаваоце приватног смештаја, инвеститоре – истиче Живановић.

Друга важна одредница оцене да је ово веома важна година лежи у чињеници да је последњих сезона све више иностраних туриста на Златибору, који се по бројности сасвим приближавају броју домаћих гостију. – Некада је ова планина имала преко 90 одсто

домаћих посетилаца. Сада, после низа улагања у туристички развој и све чешћих представљања у свету, страних гостију имамо преко 30 одсто од укупног броја. А судећи по сајамским интересовањима и најавима за ову сезону, биће их све више. То Златибору доноси извесност у туристичком пословању, реноме европског центра, прилику да и други широм света сазнају за „златну планину“ и открију њене лепоте. При томе, наравно, не заповестамо домаће госте који су овде увек добродошли, с тим што нам свакако годи повећање броја земаља из којих нам туристи долазе. Све више их је из Кине, Румуније, Русије, Немачке, Холандије, Словеније и других држава, наравно и из Црне Горе, Републике Српске и Македоније – додаје директор ТО Златибор.

Доброј посети странаца несумњиво погодују израженије активности Туристичке организације у сајамским наступима и промоцијама понуде, објеката и нових садржаја ове планине. Већ наредних дана у Ауто-камп „Златибор“ стижу прве групе кампера из Холандије и Немачке које ће се смењивати током читаве летње сезоне. А недавна посета мађарских новинара и туроператора Златибору отвара могућности за ширу туристичку сарадњу са овом суседном земљом.

Музички спектакл са три концерта на Златибору

Фестивал „Мастер мјузик голд“ у СТЦ „Златибор“ с познатим извођачима: 2. маја је концерт Ане Бекуте, 3. пева Саша Матић, а 4. маја „Лексингтон бенд“

Све оне који одлуче да првомајске празнике проведу на Златибору очекује пријатно изненађење. На овој атрактивној туристичкој дестинацији, након недавно одржаних концерата Дина Мерлина и Северине, организује се тродневни фестивал „Мастер мјузик голд“, у оквиру кога ће наступити Ана Бекута, Саша Матић и „Лексингтон бенд“.

Током три вечери: 2, 3 и 4. маја публици у Спортско-туристичком центру „Златибор“ на Златибору представиће се извођачи различитих жанрова. Тако је прве вечери на програму концерт Ане Бекуте, друге Саше Матића, а завршне „Лексингтон бенда“, па се очекује да они за првомајске празнике овде направе прави спектакл.

„Овим путем позивам све да на популарној дестинацији, планини Златибор проведу првомајске празнике и добро се забаве. Путем друштвених мрежа ћемо обавес-

MASTER MUSIC GOLD FESTIVAL
ZLATIBOR SPORTSKI CENTAR
Coekta Original

ANA BEKUTA
02 MAJ 2019

SAŠA MATIĆ
03 MAJ 2019

LEXINGTON 04 MAJ 2019

Tickets ONLINE PRODAJA
UČEŠĆE - POSLASTIČARNICI IMA UČEŠĆE - GRADSKA KAFANA ZLATIBOR HOTEL ALIBI SPORTSKI CENTAR ZLATIBOR
VIP REZERVACIJE TEL. 066 919 74 89

тити све заинтересоване на којим местима се могу купити карте. Очекујемо вас уз добар провод. Желим да овај фестивал заживи и постане традиционални и да се сваке године у овом периоду виђамо са тродневним програмом“, поручио

је Дејан Трајковић из „Master Event Team-a“, који се организацијом концерата на подручју целе Србије бави дужи низ година. У последње време се све чеље одлучују за Златибор, јер представља најпосећенији планински туристички цен-

Цене карата и продајна места

2. мај – Ана Бекута
– цена карте од 600 до 1.000 динара

3. мај – Саша Матић
– од 800 до 1.200 динара

4. мај – „Лексингтон бенд“
– од 800 до 1.200 динара

Продајна места на Златибору су хотел „Алиби“ и Спортско-туристички центар „Златибор“, а у Ужицу Градска кафана, посластичарница „Уна“ и „El Camino cafe“.

тар у нашој земљи, а и шире. Карте за фестивал већ су у продаји, а организатори обећавају врхунски вечерњи музички програм, уз све друго што Златибор нуди посетиоцима током празничних дана.

Д Росић

УКРАТКО ИЗ ЗЛАТИБОРСКОГ ТУРИЗМА...

Холанђани прва група у кампу

Камп Туристичке организације Златибор почео је са радом 1. априла, а ових дана у камп стижу првенствено индивидуални гости. Прва организована група је најављена за 14. мај, када ће у камп пристићи кампери из Холандије који су у претходном периоду били и најбројнији посетиоци. Такође, ове године се очекује долазак гостију из Немачке, Чешке, Пољске, Словеније, Велике Британије. Према досадашњем интересовању, у ТО Златибор верују да ће предстојећа кампинг сезона бити успешна и по свему судећи боља од претходне.

Т.О.З.

Мађарски новинари и туроператори на Златибору

Од 11. до 14. априла 15 представника медија и туроператора из Мађарске боравили су на Златибору у студијској посети. Ово је први пут да представници мађарске туристичке привреде долазе организовано на Златибор и студијска тура резултат је напора које ТО Златибор улаже у промовисање дестинације. У сарадњи са агенцијом «Алфа тревел» из Суботице представници медија и туроператора из Мађарске допутовали су на Златибор са жељом да се што боље упознају са свим активностима, локалитетима, атракцијама и потенцијалима које планина може да понуди за мађарске туристе. Током тродневног борава обихли су Стопића пећину, село Сирогојно, водопад у Гостиљу, Мокру Гору, а имали су прилику и да уживају у понуди Авантура парка и Дино парка. Посебну пажњу гостију привукла је разноврсна гастрономска понуда и традиционални домаћи производи, а љубазност локалног становништва и угоститељских радника учинили су да са Златибора понесу најлепше утиске.

Т.О.З.

Златибор на сајму у Бањалуци

Међународни сајам туризма „Бањалучка 2019“ одржан је од 18. до 20. априла, а штанд Златибора био је у бањалучкој дворани „Центар“. Сајам је окупио више од 150 домаћих и иностраних излагача из Србије, Црне Горе, Хрватске, Словеније, Грчке, Турске, Мађарске и других земаља. На сајму у Бањалуци ТО Златибор представила се у оквиру штанда националне ТО Србије, где су присутни, уз остало, могли да се упознају са туристичком понудом Златибора за ускрње и првомајске празнике. Посетиоци штанда су показали велико интересовање за нашу планину, а поред празничних пакет аранжмана и попушта којим су се представили наши хотелијери, представљен је и програм излета са Златибора до оближњих туристичких локалитета. У оквиру овог сајма одржана је и друга међународна конференција туризма, на којој се дискутовало о дестинацијском менаџменту, рецептивном туризму и туристичко-саобраћајној инфраструктури.

Т.О.З.

Владимир
Бојовић

„Агро дан” за пољопривреднике у Чајетини

Из буџета општине 25 милиона за подршку пољопривредницима. – Стада оваца и коза младим произвођачима

Привредно друштво за развој пољопривреде „Златиборски еко аграр” организовало је скуп за пољопривреднике „Агро дан”, где је представљен програм мера подршке за спровођење пољопривредне политике и политике руралног развоја уз две панел дискусије: о воћарској и сточарској производњи.

Из буџета општине Чајетина ове године биће издвојено 25 милиона динара за спровођење програма подршке пољопривредницима. У складу са Стратегијом за развој пољопривреде, „Еко аграр” је задржао већину мера из прошле године, када је поднето 650 захтева за субвенције. Новина је да ће се програм реализовати кроз неколико конкурса од месец дана, а први је почео од 1. априла. Ове године се паузира са мером подстицаја остављања женских грла кроз набавку сточне хра-

не, јер ће сва остављена женска телад из ове и прошле године бити предмет подстицаја следеће године.

„Велика иновација ове године је свакако подршка младим произвођачима на начин да ћемо ми за шест газдинстава чији су носиоци старости испод 40 година подржати тако што ћемо поделити четири стада од по 10 грла оваца и два стада од по 10 грла коза, која ће они имати обавезу да врате

кроз две године како би дали неком наредном. То је најдиректнији могући подстицај пољопривредницима, поготово младим и основ да заснују пољопривредну производњу”, каже директор „Еко аграра” Владимир Бојовић.

У оквиру панел дискусије о воћарству, највише се говорило о малини и закључак стручњака је да се не одустаје од производње овог воћа. Претходна година је била те-

шка, како због цене, манипулације са информацијама о квалитету и потражњи, кишне сезоне која може оставити последице на засаде и у овој години ако се малињаци не буду одржавали и обрађивали.

„Због дефицита квалитетне малине на светском тржишту постоји нагли тренд раста тражње. Исто тако, цена је задовољавајућа, тако да је, према последњим неким станицима и искуству у сарадњи коректних хладњачара и произвођача, договорена цена далеко већа од оне са којом су наши произвођачи сусрели. Сигуран сам и надам се да ће ова производња и произвођачи имати далеко већи финансијски ефекат у овој сезони. Оно што остаје као последица свих ових дешавања је проблем радне снаге”, каже проф. Александар Лепосавић са Института за воћарство у Чачку.

На теми сточарства представљен је пројекат налажења могућности за унапређење економичности на фармама оваца и коза у западној Србији, који спроводи Институт за крмно биље Крушеваца.

Пољопривреднике је поздравео председник општине Чајетина Милан Стаматовић рекавши да је пољопривреда будућност Србије и поновио план о формирању модерне верзије задруге у виду агроиндустријског центра. **М. Ј.**

Пролећне кише успориле радове у малињацима

Током пролећа пољопривредни произвођачи имају много посла у припреми сада, нарочито малинари. Са искуством од преко 30 година у малињаку Жељко Зечевић из Сирогојна спремно се бори са свим изазовима које данашње воћарство носи.

Село Сирогојно је по броју малинара једно од најбољих у општини Чајетина, а у засеку Мала 24 од 27 домаћинстава има малињаке. Један од тамошњих произвођача малина је и Жељко Зечевић који има 35 ари малина: 18 ари „виламета” и 17 ари „тјуламина”.

– Временски услови су такви какви су, у последњих десетак дана киша нам није дала даљи рад малине, успорава ђубрење, фрезирање, обрађивање малине. Али опет, није касно, кад би само дозволило време да се мало очисти и да та малина почне мало интензивније да ради. Ова хладноћа ће баш успорити вегетацију”, каже малинар из Сирогојна чији је засад опремљен системом за наводњавање и хигијену. У претходним данима је одрадио део стандардних пролећних процеса у виду везивања, фрезирања, првог прскања и ђубрења, али због кише је каснио са свим планираним радовима за овај период.

“Сваке друге године стајским ђубривом нађубрим малину, да је време дозволило ова малина би била огрнута и урађени дренажни канали, кроз које се у случају киша слива вода, а у случају суша задржава влага. Сваке друге године дајем земљу на анализу, тако да знам шта је потребно малини кроз ђубрење, а дајем и адекватну заштиту. Од прерађивача „Сирогојно компани” имамо план и програм по питању заштите и тога се строго придржавамо”, истиче Зечевић који и поред више од 30 година искуства користи савете стручњака из „Еко аграра” и Пољопривредне стручне службе Ужице. Ове године је као помоћ пољопривредницима подељено минерално ђубриво из државних резерви, а мештани Сирогојна су у сарадњи са „Еко аграром” организовали поделу око 20 тона ђубрива. Поред тога, Зечевићу је исплаћен и подстицај за куповину горива, а све су то видови подршке за пољопривредне произвођаче.

“Држава нам је ове године дала обећање да ће бити 70 посто повраћај по питању

осигураних малина, а „Еко аграр” ове године 60 посто. Тако да ћемо се ми произвођачи ове године осигурати у заштити од града, мрза”, поручује Зечевић који малине обрађује са својом породицом и уз помоћ комшија. С обзиром на промене у природи и непредвидљивост временских прилика, немогуће је ослонити се само на малину као једини извор прихода:

“Да вам искрено и поштено кажем, какве су биле срећније године малине не очекују се баш добри дани. Да би човек живео на селу тешко је да живи само од малине. Треба разумети и прерађиваче, и они морају имати своју неку цену, али сељак да живи на селу од малине, то је тешко. Мора да буде сваштара, да гаји и стоку и ради око осталих делова имања. Малина покрива неке планове у домаћинству, али у последњих две-три године на овакву цену нема неких баш великих прихода. То је нека позитивна нула, да човек не иде у губитак”, закључује Жељко Зечевић, малинар из Сирогојна и за крај разговора додаје да је тешко омладину увести у малињаке, јер је потребан одређени приход. **М. Ј.**

За представнике Власенице општина Чајетина модел добре праксе

Делегација општине Власеница, која је 9. и 10. априла била у радној и пријатељској посети општини Чајетина, упознала се са пројектима који се реализују на Златибору. Током овог боравка гости су са домаћинима разменили искуства представника локалне самоуправе и конкретизовали потенцијалне облике сарадње.

Представници општине Власеница су препознали општину Чајетина као модел добре праксе, на који се треба угледати у циљу развоја туризма.

Делегација из Власенице, коју је предводила Гордана Трампих, председница Скупштине општине, у циљу обнављања и реконструкције ски-центра „Игриште“ упознала се и са пројектом Голд гондола Златибор. Гости су обишли трасу будуће најдуже панорамске гондоле на свету и информисали о специфичностима и карактеристикама жичаре, да би имплементирали сличне садржаје у свом ски-центру.

Обзиром да ове две општине деле многе заједничке карактеристике, које се пре свега односе на просторну сличност подручја општина са изузетним природним

богатствима и богатим културно-историјским наслеђем, општина Власеница је изразила жељу да се оствари сарадња на бројним аспектима. Било је речи и о томе да се развију дугорочни и свеобухватни односи на пољу активности од међусобних интереса: туризма и рекреације, привреде, индустрије и трговине, информисања, културе, образовања и спорта, предузетништва, пословне сарадње, развоја малих и средњих предузећа заснованих на принципима узајамне користи.

„Била би изузетна част да се успоставе званични побратимски односи између општине Чајетина и општине Власеница, на темељу принципа пријатељства и међусобног поверења. Надамо се да ћете препознати наше напоре да развијемо и унапредимо Власеницу и помоћи нам у том циљу. Најјачи утисак нам је оставила Голд гондола, те се надамо да ћемо сличан садржај имати и код нас“, изјавила је Гордана Трампих председница Скупштине општине Власеница.

У склопу ове посете, гости су

обишли најатрактивније локалитете Златибора: Стопића пећину, Сирогојно, Гостиљски водопад. У Чајетини су посетили вртић Предшколске установе „Радост“, Библиотеку „Љубиша Р. Ђенић“ и Дом културе.

Први кораци заједничке сарадње били су видљиви већ 18. априла, када је у оквиру бициклическе трке чији је Власеница домаћин наступило Удружење за неговање народне традиције «Ветерани Златибора» као и трубачки оркестар.

З. В.

Ова образовна установа успела да се издигне међу седам најбољих школа у Србији у свом подручју рада

Угоститељско-туристичка школа је прави избор за будуће средњошколце

Уписује 120 ученика у четири одељења. – Уговори са послодавцима уз загарантован посао по завршетку школовања

Вишња Смиљанић

До уписа у средње школе остало је још мало времена, а многи од ученика још увек нису донели одлуку о свом будућем занимању. Пракса је показала да се велики број младих са подручја општине Чајетина, као и суседних градова и општина, управо одлучује за средњу Угоститељско-туристичку школу која уписује образовне профиле који су у складу са именом школе. То су образовни профили из подручја угоститељство и туризам, те један образовни профил из подручја економије.

Угоститељско-туристичка школа (УТШ) у Чајетини у наредној школској години уписаће 120 ученика, и то у четири одељења. Три одељења: туристичко-хотелијерски техничар, кулинарски техничар и комерцијалиста бројаће по 30 ученика, док ће, као и претходних година, бити формирано и комбиновано одељење од по 15 куvara и конобара, који ће се школовати по систему дуалног образовања.

„Када се ученици упишу склапаће се уговори са послодавцем, ученицима и школом (као посредником). То је једна нова врста образовања где је све усмерено да ученици стекну што боље компетенције, да буду што оспособљенији за своје будуће зани-

мање, а да притом послодавци имају ту уговорну обавезу према њима, да им након завршеног школовања гарантују посао“, каже директорка УТШ Чајетина Вишња Смиљанић.

Школа поседује модерно опремљене кабинете и учионице специјализоване намене, а на коришћење јој је дат и школски

пословање, а пре неколико дана је завршено опремање кабинета за рачуноводство. Све остало су специјализоване учионице које су прилагођене настави и ученицима“, додаје Вишња Смиљанић.

Постоји и велики број секција и ваннаставних активности. Једна од бројнијих је историјско-географска секција која у оквиру

у мају у Крушевцу“, каже директорка средњешколе у Чајетини. Напомиње да ученици сваке године учествују на републичким такмичењима из стручних предмета на којима остварују запажене резултате. Недавно су на такмичењу из куварства са практичном наставом, које је одржано у Нишу, троје ученика, на челу са професором Небојшом Крповићем, освојили четврто место.

Споносом у школи истичу да је ова образовна установа успела да се издигне међу седам најбољих школа у Србији у свом подручју рада. Сабирајући успомене и постигнућа на школском путу дугим четири деценије, важно је поменути да се бивши ученици ове школе налазе свуда у свету, на угледним позицијама и пословима, а многи су и значајна окосница златиборске туристичке привреде. Томе је, уз стечена стручна знања, знатно допринело и учење три страна језика: енглеског, француског и руског.

Због свега наведеног, будућим средњошколцима који се још увек нису определили за своје будуће занимање поручују да одаберу праву школу за себе и упишу Угоститељско-туристичку школу у Чајетини.

Драгана Росић

Угоститељско-туристичка школа у Чајетини

ресторан који се налази у згради ТО Златибор. Поред овог простора за обављање практичне наставе ученика, школа сарађује са великим бројем хотела, ресторана и агенција на Златибору и у Ужицу.

„У просторијама школе постоји кабинет за услуживање са практичном наставом, два кабинета за куварство са практичном наставом. Постоји кабинет за рачунарство и информатику, кабинет за агенцијско-хотелијерско

свог рада организује низ излета и посета сајмовима.

„Нема сајма који ученици нису посетили: Сајам туризма, Сајам књига, Сајам аутомобила, а учествовали смо и на Сајму предузетништва у Словенији где су две професорке са петоро ученика биле у Цељу на седмом међународном сајму предузетништва. Spreмамо се и за такмичење из предузетништва које ће ове године бити реализовано

Сајам образовања „Занимање, звање, знање”

Шести Сајам образовања под називом „Занимање, звање, знање” одржан је у чајетинском Дому културе, уз присуство великог броја чајетинских осмака и њихових родитеља. Ово је била јединствена прилика да будући средњошколци сазнају нешто више о потенцијалним средњим школама и себи олакшају избор.

Сајам образовања, који успешно организује ОШ „Миљивоје Боровић” из Мачката, намењен је основцима како би се упознали са понудом средњих школа, њиховим образовним профилима, наставним планом и програмом.

„Овде је осам средњих школа. Ту је средња школа са територије општине Чајетина, све средње школе из Ужица и Пољопривредна школа из општине Пожега. Мислим да је сам крај основног образовања и избор средње школе важан корак у професионалном развоју ученика, али је важан и у смислу одређивања будућег занимања”, истакла је Ана Ристановић, директорка ОШ „Миљивоје Боровић” Мачкат.

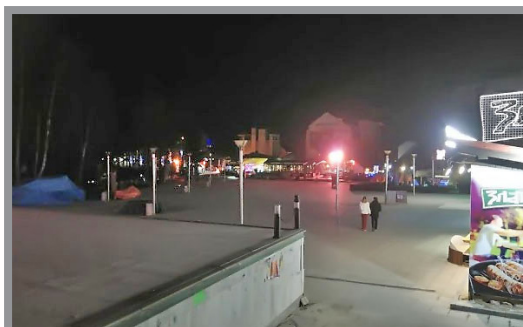
Ана Ристановић

Матуранти су се сложили да ће им посета сајму значајно помоћи да донеку коначну одлуку у којој ће школи наставити своје образовање. „Мислим да ћу уписати Медицинску школу. То ми за сада изгледа најпривлачније. На сајму сам се упознала са још неким занимањима, што је добро, јер се још увек нисам одлучила да ли ће то бити медицинска сестра. Заиста има још добрих понуда које могу да одаберем”, каже Антонина Ђорђевић, ученица ОШ „Миљивоје Боровић” Мачкат. Њен вршњак Огњен Брковић, такође из ОШ „Миљивоје Боровић”, истиче да је одлуку већ донео и да ће то бити Ужичка гимназија – математички смер.

Медицинска школа у Ужицу ове године уписаће шест одељења по 30 ученика. За упис у ову школу влада велико интересовање, зато што су перспективе велике. „Ми смо једина школа у Златиборском округу која образује ученике из области здравства и социјалне заштите, тако да је логично што ученици желе да упишу нашу школу. Републичка екстерна комисија оценила је рад наше школе највишом оценом, а добитници смо и Светосавске награде, тако да су то довољне препоруке”, истиче Оливера Шопаловић, професорка српског језика и књижевности у Медицинској школи.

Како би ова активност била доступна што већем броју ученика, сајам је организован у Дому културе у Чајетини, уз свесрдну подршку основних школа: „Димитрије Туцовић” Чајетина и „Саво Јовановић Сиројино”. Драгана Росић

Сат без расвете у светској еколошкој акцији

Глобална еколошка акција „Сат за нашу планету” одржана је 11. пут у Србији када се симболичним гашењем светла на сат времена у више од 7.000 градова широм света указало на важност очувања планете. Овој акцији придружила се и општина Чајетина која је донела одлуку да се на сат времена искључи расвета на Краљевом тргу на Златибору, а „Сат за нашу планету” традиционално је обележен у ОШ „Димитрије Туцовић”.

„Ове године слоган акције је „Скини се са пластике, навуци се на природу”. Дакле, ово је једна еколошка акција која има за циљ очување животне средине и размишљање о неком еколошки одрживом начину живљења у будућности. Ми се сваке године окупљамо традиционално овде, у наставничкој канцеларији, са ученицима које заправо учимо да могу да организују своје време и без електричне енергије, а самим тим и да допринесу на неки начин овој еколошкој акцији”, рекла је Јагода Јеремић, наставница српског језика.

Уз звуке виолине, поезију, смех, лепо расположење, а све уз светлост свећа, ученици су са наставницама Зорицом Миљосављевић и Јагодом Јеремић, од 20.30 до 21.45 подржали светску акцију и још једном показали како треба јачати свест о заштити животне средине и еколошком и одговорном понашању према природи.

Акција „Сат за нашу планету” се обележава у више од 180 земаља. Србија је део ове акције од 2009. године, а 2018. придружило се преко 200 партнера: градова, општина, организација, институција, школа и вртића. ОШ „Димитрије Туцовић” ову акцију подржава од 2013. године, када је укључена у међународни програм Еко школе. Од тада веома успешно спроводи различите еколошке акције на локалу и као таква представља једну од водећих институција за очување животне средине у општини Чајетина, тако да су ученици ове школе довољно еколошки освешћени.

Д. Росић

Заслужени одмор за зимску службу КЈП „Златибор“

Протекле зиме предузеће располагало најбољом механизацијом до сада

Како снег на Златибору зна да пада и у априлу, Служба зимског одржавања путева КЈП „Златибор“ своје надлежности за ову сезону завршила је тек средином месеца. Према оцени руководиоца овог сектора Миломира Каљевића, сезона је успешно завршена, а обележила ју је борба са снежним падавинама на Златибору и у околним селима. Након вишемесечног интензивног рада заслужено ће направити паузу до следеће зимске сезоне.

Током дуге и хладне зиме, константно се борећи да путни правци ка свим златиборским селима буду проходни, уложили су много рада и труда. По оцени надлежних, протекла зима била је просечна, па се у складу са тим потрошила и просечна количина агрегата.

„Потрошили смо око 4.000 тона ризле, 400 тона соли и око 15 тона калцијум-хлорида. Ове године смо имали најбољу механизацију до сада. Купљена је нова комбинована машина ИЦБ, нов камион МАН, тако да смо имали са чим да радимо. Што се тиче кадра, имали смо довољно искусних возача и машиниста који су то веома

добро одрадили“, истиче Каљевић који у овом предузећу ради дужи низ година. Присећајући се искустава из претходног периода, када се радило са знатно мање опреме и људства, са сигурношћу тврди да се уз добру механизацију и обучен ка-

Миломир Каљевић

дар посао обавља доста лакше.

„Када сам дошао у комунално 2002. године чистило се доста мање путева него сада. У поређењу са механизацијом коју смо онда имали, то је неких 20 одсто садашње механизације. Имали смо само једну нову комбиновану машину и једну стару која је већ описана, пар камиона и један трактор.

Међутим, годинама се улагало у механизацију, нарочито у последње три-четири године, тако да сада, слободно могу да кажем, имамо са чим да радимо“, наглашава шеф зимске службе који ускоро одлази у пензију. Он напомиње да за беспрекорно функционисање ове службе морају бити испуњени многи услови:

„Најбитније је да механизација буде исправна. Да би она била исправна морају механичари одрадити свој посао како треба, а они зависе од службе набавке. Онај ко води службу мора бити координатор између свих тих служби, да би то све функционисало како треба. То значи да се мора радити

празником, суботом, недељом, ноћу...“

Једино што овом предузећу недостаје је адекватан простор за смештај машина и рад механичара. У КЈП „Златибор“ кажу да ће овај проблем ускоро бити решен, пројекат је већ припремљен. До тада ће део механизације бити смештен у халу у Бранешко поље, док ће остатак бити ангажован на другим пословима, као што су насипање путева по селима и летње одржавање путева. КЈП „Златибор“ планира нова улагања у механизацију, па ће тако за наредну зимску сезону бити набављена три трактора која ће бити ангажована за чишћење путева у већим селима. **Драгана Росић**

Упис деце у први разред основне школе је почео и званично траје до краја маја. Један од битних корака уписа јесте тестирање будућих првака које врше школски психолози, а које подразумева утврђивање емотивне, социјалне и интелектуалне зрелости детета за полазак у школу.

Тестови за будуће прваке не захтевају познавање слова, односно читање и писање, као ни рачунање, нису потребне никакве посебне припреме за одлазак код школског психолога. Оно што је битно родитељима да знају када поведу дете на тестирање јесте да дете буде одморно и да му код куће укратко објасне где иде. Притом га не треба застрашивати, али ни ублажавати важност ситуације.

„Кажете им: идеш тамо да покажеш шта си до сада научио, да се види како си ти паметан, шта знаш; треба да будеш слободан, да се не стидиш, али са друге стране да будеш озбиљан и да се потрудиш да то урадиш најбоље што можеш“, објашњава Марија Новаковић, психолог у ОШ „Димитрије Туцовић“. Она напомиње да се слика о деци стиче и нешто пре тестирања, кроз разговоре са васпитачима о томе у чему су предности поједине де-

Тестирање будућих првака код школског психолога

Тестови за будуће прваке не захтевају познавање слова, односно читање и писање, као ни рачунање, нису потребне никакве посебне припреме

це, а на чему би требало још радити како би постизали што боље резултате.

„Ја 20 година радим у школи и кад се сетим неких почетака и погледам садашњу децу, заиста је велика разлика. Некад су деца знала да дођу на тестирање и не смеју да уђу на врата јер се плаше. Сад деца немају тај проблем, постижу заиста добре резултате зато што их страх не блокира,

па заиста покажу оно што знају. Доста се ради са њима, доста им значи предшколско па имају слична предзнања и стварно буду, са те интелектуалне стране, припремљена за школу“.

Оно што психолози у глобалу истичу као недостатак на којем би требало више радити јесу особине личности деце, јер, како каже Марија Новаковић, за успех у школи није важна само интели-

генција већ је битно и правилно формирање личности које подразумева стварање радних навика, осећаја одговорности и жеље за напредовањем.

„Имамо промену да су деца сувише опуштена, сувише лежерна, не брину много о томе какву ће оцену добити. Ни родитељи их не подстичу у довољној мери. Важно им је да је дете срећно, задовољно, а то опет шаље поруку деци: не морате много да се трудите. Дobar део деце је такав да можемо рећи да су презаштешени и да оно за шта су развојно способни, што са 6-7 година без проблема могу да ураде, то још увек родитељи раде за њих, па та деца на неки начин нису спремна за самосталан живот. Трeбало би радити на њиховој самосталности, на развоју неких социјалних вештина, у првом реду односу према одраслима, према ауторитетима, јер се негде мора знати шта је чија улога“, закључује Марија Новаковић.

Упис и тестирање деце за полазак у први разред основне школе за школску 2019/2020. годину се обавља у периоду од 1. априла до 31. маја текуће године, а у изузетним случајевима и до 31. августа.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

Основано удружење Савез сеоских жена

Под покровитељством Савета за родну равноправност општине Чајетина и подршку Женског центра из Ужица, у Чајетини је основано удружење Савез сеоских жена са циљем да своја знања, умеће и плодове рада жене из сеоских средина лакше пласирају, а идеје спроводе. Мала свечаност поводом оснивања одржана је 13. априла у библиотеци „Љубиша Р.Ђенић“.

– Жене су препуне идеја! Већ смо се исказале три дана од оснивања, на Светски дан здравља који је обележен у Дому здравља у Чајетини, када су се жене саме понудиле и направиле колаче које су послужени деци такмичарима квиза „Здравко“. Већ се креће, ради, имамо јако много идеја. Овај скуп у библиотеци је поводом нашег оснивања на којем ће се одржати два предавања; једно је о томе како да не правимо смеће и то је један пројекат на којем ћемо да радимо стално – објашњава Јасмина Костић, председница Савеза сеоских жена. Она је овом приликом рекла да је идеја да, радећи на овом проблему у својим домаћинствима и ширећи са знања и искуства, могу утицати на један еколошки развојни правац којем општина Чајетина тежи.

– Ја ћу, такође, одржати предавање које је у оквиру иницијативе „Храна сутрашњице“, манифестације која се на Златибору одржала прошлог октобра под покровитељством шведске амбасаде и шведског института. То је прича о томе како начин на који једемо

може променити свет и како свако од нас променом малих навика може да направи велику ствар у овим климатским променама у којима смо данас. Да на то утичемо и да водимо рачуна о томе какву ћемо планету оставити деци.

Женски центар из Ужица је имао своје представнице на овом скупу које су чланицама Савеза сеоских жена поклониле производе настале у Рециклажном центру који је део Женског центра, а заузврат су након састанка уживале у дегустирању јела које су спремили чланице новооснованог чајетинског савеза.

Мирјана Ранковић Луковић

Младост и искуство удружени у пошумљавању Златибора

Акцију пошумљавања, током које је у Тић Пољу засађено 2.500 садница црног бора, организовало Удружење пензионера општине Чајетина, а учествовали чланови спортских клубова и пензионерских удружења. – Ужичко коло по завршетку акције

На ливадама Тић Поља на Златибору почетком априла је одржана акција пошумљавања где је засађено 2.500 садница црног бора. Иницијатор овог догађаја је Удружење пензионера општине Чајетина које је успело да уједини младе и старе да заједничким напорима дају допринос заштити животне средине и подсети на важност шумског екосистема.

Радну акцију подржали су локални спортски клубови као и чланови пензионерских удружења из околних општина. Немерљив допринос организацији дала је и локална самоуправа, а акцијашима се прикључио и заменик председника општине Чајетина Арсен Бурић.

Одзив је, кажу у Удружењу пензионера, био задовољавајући. Поред најбројнијих чајетинских пензионера, који су дошли из готово свих месних заједница, присутни су били и чланови удружења из Пожеге и Ужица.

„Драго нам је што учествујемо у акцији, која ме је подсетила на време од пре 50, 60 година. Ово ми је, можда, седма или осма акција. Надам се да ће се овако нешто организовати и у другим местима у Србији и

бити мотив младима да се прикључе оваквим акцијама”, рекао је Војислав Ђоловић, председник Друштва за спорт и рекреацију инвалида из Пожеге.

„Све што се ради организовано је веома важно и увек треба подржати овакве акције”, са својим коментаром се надовезује Горица Чарапић.

Млади упознали друштвено-користан рад

Међу најмлађим акцијашима биле су Катарина Марић и Валентина Секулић, којима је ово први пут да учествују у акцији пошумљавања. Кажу да је ово за њих једно лепо искуство. Позиву су се радо одазвале, као и другарице одбојкашице.

На челу ове вредне екипе био је тренер Одбојкашког клуба „Златибор” Станко Брашанац. По његовим речима, мотив њиховог доласка био је да деца упознају друштвено-користан рад, да виде и неку другу страну, а не само одбојкашку лопту.

„Овде је око двадесеторо деце од петог разреда до сениорске екипе. Било би их још више, али је група деце отишла на излет у оквиру верске наставе, а ос-

маци су отишли на екскурзију. Ово је јако битно јер многа деца не знају шта је то друштвено-користан рад, као што је то било некада у школама, почев од склапања клема па до сакупљања секундарних сировина, наравно и садње зимзеленог дрвећа. Наша деца су ово добро прихватила, а у плану нам је да самостално организујемо сличне акције", истакао је Брашанац.

Пензионери певали из вика

Седамдесетпетогодишњем Љубиши Вирићу није било тешко да се са групом пензионера из Криве Реке запути ка Тић Пољу. Напротив, то је била прилика, како каже, да се подсети некадашњег времена, али и пошаље поруку данашњој омладини:

„Раније је било друкчије, боље време. Омладина је била расположенија, било је више песме, веселја... Поручујем им да крену нашим стопама и да иду само напред“.

Док су засукани рукава посао привођили крају, не-признајући ни умор ни године, пензионери су запевали из вика, јер каква би то акција била да се не запева. Организатори су се постарали да се након пошумља-

вања акцијашки окрепе, па је припремљена богата трпеза. Овај важан подухват завршен је ужицким колом, а читав догађај овековечен заједничком фотографијом.

Пошумљавање после 30 година

Председник Удружења пензионера општине Чајетина Славко Пантовић није крио задовољство, те и сам истиче да је презадовољан како је акција протекла.

„Задовољан сам одзивом, задовољан сам вредним радом, поштем односом према послу. Помогла су нам деца из одбојкашког клуба која су вредно радила са својим тренером и групом радника из Установе „Спорти центар Чајетина“. Засадили смо 2.500 садница на површини нешто већој од хектара. То је та норма која се практикује у редовном сађењу. Желео бих да се свима захвалим што су се одазвали, што су уложили свој труд и рад, своје време. Надам се да ћемо ову сарадњу са општином Чајетина и даље наставити, тражити неке нове површине за нека нова пошумљавања, највероватније на јесен“, истакао је Пантовић, додајући да би тај подухват био од велике важности јер пошумљавања није било у последњих 30 година.

Драгана Росић

Најдужа традиција „Зорине кафане” на Боровој Глави

Некад је у својој дрвеној крчми Зора Ковачевић пекла питу и плела чарапе док се на шпорету крчкао купус и пасуљ, а данас њени наследници овде имају три кафане које добро раде

Идући магистралним путем преко Водица не можемо а да не приметимо три кафане на Боровој Глави, одморишта за уморне путнике и многобројне туристе. Најпознатија од њих је „Зорина кафана” (или „Зорина крчма”) која има најдужу традицију, а у својој понуди само један, али вредан специјалитет – комплет лепињу.

Деда Војин Ковачевић је творац те кафане на Боровој Глави. Својим рукама, на свом имању, непосредно уз пут према Црној Гори и мору направио је 1936. године дрвену кафану од грађе која се у то време стругала дубећом тестером. Грађа је и данас остала иста, као и кафана, уз малу дораду терасе.

Пошто је деда носио надимак Рео, тако су и кафану звали „Код Реа” до 1944. године када се деда упокојио. То име је остало до педесетих година када је кафана прекинула

Зора Ковачевић

са радом. Онда је Зора Ковачевић, снаја Војинова, преселивши се у ову кућу-кафану са троје мале деце обновила њен рад 1959. године. Од тада кафана ради непрекидно и добија ново име „Зорина кафана”. Није била званично регистрована, али је по одобрењу општине Чајетина радила да би Зора издржавала децу.

Ова чувена крчмарица имала је синове Војина (који је носио дедино име) и Бошка, као и ћерку Веру која данас држи ову кафану. Зора се развела од свог супруга 1959. године и силом прилика радила овај посао.

А све је почело тако што су радници из оближњег каменолома свраћали код Зоре да се огреју и ту доручкују. Били су послужени домаћом ракијом и тако је све кре-

нуло. Деца су помагала колико су могла. Посао почиње да се развија и креће са продајом киселог млека, као и куване кафе коју је Зора пржила у свом шпорету и млела на ручну воденицу. Цела Борова Глава мирисала је на Зорину кафу.

Имала је ова вредна жена срдачан приступ према људима, знала је и ноћу да им отвори врата и изађе у сусрет. Дешавало се да падне велики снег, па су гости остајали у кафани и по неколико дана.

домаће. Људи су сами себи сипали порције и остављали новац, онолико колико су хтели. Никаквих проблема није било.

Кафана има и своје уметнике, сликаре. Један од најбољих портрета који је насликао њен девер Боžo Ковачевић, чувени уметник, управо је Зорин портрет. Вера, Зорина ћерка, такође се бави сликарством. Њене слике красе зидове „Зорине крчме”.

Време је учинило своје, неки више нису међу нама: ни Зора, ни

кафану воде ћерка Вера и зет Бранко чувајући успомену на све претходне године.

Најмлађи син Зорин је Бошко Ковачевић. Он нам је рекао следеће:

„Живели смо сви у заједници до 1993. године. Кад смо остали без посла 1997., ја сам направио кафану у својој кући, те сам је касније дограђивао док није добила данашњи изглед. Име сам јој дао управо због Борове Главе, зато се она тако и зове. Цела Србија зна за Борову Главу и три кафане. Мој покојни брат Војин направио је своју кафану између моје и сестрине. Након његове смрти кафана је дата у закуп Драгољубу Марјановићу и све три кафане раде добро”.

„Борова Глава” је један ексклузиван ресторан домаће кухиње, који у својој понуди нуди све домаће специјалитете овога краја. Ради 24 сата дневно, управо због тога да би угостио путнике многобројних аутобуса и возаче камионе који свраћају у ноћну смену. Гости су и странци: Пољаци, Кинези, Руси, Украјинци и многи други. Испред кафане има велики паркинг на који може да стане десет камиона шлепера. Бошко је задовољан како му ради кафана. Добри су му и гости, а и радницима је задовољан. Има запослене који су код њега преко десет година.

Сада је Борова Глава савремено стетиште путника и гурмана с разних страна, с тим што се још и данас многи сећају кад се овде пита пекла, а Зора седела крај шпорета и плела чарапе.

Људи су улазили комотно овде, као у своју кућу, грејали се, доносили дрва, за ову кафану знали су сви од Суботице до Бара. Унутра је био и кревет – ко је навраћао уморан могао је да легне и одспава, па тек онда да настави пут.

Зора је седела за шпоретом, плела чарапе и пекла питу. Крчкао се купус, спремао пасуљ и све је било

Боžo, ни најстарији син Војин. Ог тог времена много се променило, с тим што је кафана остала иста. Али нема више Зорине пите, пасуља и купуса. На јеловнику сада постоји само комплет лепиња и кисело млеко. Лепиња је толико добра да долазе људи из Пожеге, Пријепоља, Сјенице и других градова само да је поједу и одмах се врате. Данас

Доброселичка црква брвнара крај борова столоваша

У храму, који за две године обележава два века постојања, налазе се вредне престоне иконе и ретка богослужбена књига, а врата је поконио ага задивљен лепотом

У самом центру села Доброселице налази се црква брвнара састављена од брвана столетних борова овога краја. Саграђена је 1821. године, а у порти се налазе и велелепни борови столоваши стари неколико стотина година. Посвећена је Св. пророку Илији и слави 2. августа, на Илиндан.

Старешина доброселичке парохије је јереј Јован Стојковић. Ова парохија обухвата четири села, три из ове општине и једно из општине Нова Варош. У саставу парохије су три храма, два манастира, а такође у селу Јабланици налазе се и темељи старог манастира где се и данас, крајем јула, обавља света литургија.

Сам храм Св. пророка Илије је изузетно описан у историјским списима. Налазимо први запис у манастиру Св. Тројице у Пљевљима да је доброселички постојао и 1745. године. Сама локација овог храма је промењена 1821., када је храм

тоустог и Св. Василија Великог, као и остала богослужења. Значајна су врата која је ага донирао храму задививши се овим лепим пределом око храма, укључујући и златиборска брда и столетне борове који се налазе у порти. Стога је одлучио да са своје куће скине врата и покони овој цркви.

са мном је био деда Срећко Ковачевић, добри пастир из Доброселице, који сада има 93 године и он је увек ту присутан за певницом, да звони, редован је посетилац храма и активно учествује у богослужењу“, прича нам јереј Јован Стојковић, парох доброселички.

На причу свештеника на-

Црква је првобитно била под шиндром (крив од дрвених дашчица), али је временом из практичних разлога стављен цреп, иако нарушава аутентичност саме цркве.

„У знак захвалности свештенику Благоју Шишаковићу подигли смо 2016. године споменик. Он је толико био добар да кад је вода довођена није је довео у свој дом, него је то урадио у центру села, а његова супруга Јулка је стајала у реду за ту воду. То је нешто што је хришћански, пример како треба да мислимо на друге, а не само на себе“, завршава причу јереј Јован Стојковић.

На неких 200 метара од цркве, а подно Торника, налази се пећина Прераст, необичан пролаз у стени који представља природну реткост. Овај камени мост је од великог историјског значаја, а данас се користи у туристичке сврхе. Многобројни верници. а и туристи који посећују овај храм, долазе и овде да се диве Божјим делима: „Како су величанствена дела твоја Господо, све си с премудрошћу створио“.

Мирослав Весовић

„Богослужења се обављају сваке недеље, изузев када је служба у Јабланици и у новојодишту храму у Драглици. Црква је изузетно добро њосећена с обзиром да се налази у близини викенд насеља Вођице“

Богослужења се обављају сваке недеље, изузев када је служба у Јабланици и у новојодишту храму у Драглици. Црква је изузетно добро посећена с обзиром да се налази у близини викенд насеља Вођице. За две године обележиће се и јубилеј поводом 200 година постојања храма. Литургија у летњем периоду почиње у осам, а у зимском у девет сати.

„Када сам дошао на парохију 2014. године, од прве литургије

довезује се Срећко Ковачевић, који нам је рекао следеће: „Долазим у овај храм сваке недеље и сваког празника. За све време упознао сам три-четири свештеника, а први је био Благоје Шишаковић, најстарији свештеник у овом нашем крају. Сећам се добро свештеника Благоја који је више од 50 година служио у овој цркви. Ја сам задужен за певницу и за звоњење. То радим са великим задовољством и поштовањем“.

Јереј Јован Стојковић

премештен са суседног брда које се и у ово време назива Црквиште.

У доброселичком храму од вредних ствари налазе се престоне иконе односно иконостас који је дело Јанка Михаиловића Молера. Поред вредних икона, овде се чува и богослужбена књига која је штампана за време Милоша Обреновића на црквенословенском језику и веома је ретко издање. У њој се налазе литургије Св. Јована Зла-

Фото Никит

У ђачком квизу „Здравко” победило знање

Дом здравља у Чајетини други пут је организовао квиз знања деце о здрављу под називом „Здравко” поводом Светског дана здравља који се обележава 7. априла. Најуспешнији у квизу где су сви учесници проглашени за победнике били су ђаци из Мачката и Сирогојна.

Међу прописаним делатностима Дома здравља у Чајетини је и здравствено-васпитни рад и едукација деце, што је кроз квиз за основце „Здравко” и спроведено. Циљ организатора био је да деца кроз игру и дружење науче да је здравље највеће богатство и да га треба чувати.

„Највећи нам је циљ да деца науче нешто ново о здрављу, да видимо колико тренутно знају. Врло смо задовољни. Шареник је програм у самом квизу, од питања до игара у којима они заиста уживају и добијају поене. И ове године је знање пресудило, код деце је најбоље да кроз игру усвоје неко знање. Ми смо управо то сада урадили, покушали смо да науче неке нове ствари из области здравља”, каже др Гордана Бојовић, организаторка квиза „Здравко”.

У узрасту од првог до четвртог разреда прво место освојила је школа „Миливоје Боровић” из

Фото Никит

Мачката за коју су наступали Ирина Марић, Немања Алексић, Јана Гукић и Дамјан Аћимовић са 40 поена. Као прву награду добили су микроскоп, корпу с авоћем, пакет књига, пакете „Абела фарма” и млекаре „Наша Златка”. Питања за млађу групу подразумевала су препознавање здравих намирница и животних навика, а занимљив задатак је био да открију пушаче по мирису.

„Било је прилично лако, али је требало и мало труда. Помало знам о овоме из књига, а помало из животног искуства, били смо и спретни. Најзанимљивија награда ми је микроскоп који је добила школа”, каже Дамјан Аћимовић, ученик четвртог разреда ОШ „Миливоје Боровић”.

Школу „Саво Јовановић Сирогојно” представљали су Вељко Видић, Андреј Сујић, Марко Стаматовић и Бошко Бојовић,

екипу школе „Димитрије Туцовић” из Чајетине чинили су Јанко Павловић, Јана Ђуровић, Новак Ђуровић и Татјана Божовић, док су за школу „Димитрије Туцовић” са Златибора играли Невена Марић, Ирина Ђуровић, Коста Ђуровић и Лена Јерemiћ.

У категорији ученика од петог до осмог разреда питања су била нешто тежа, и такође су се тичала делова људског организма и њиховог правилног одржавања, а пробали су и наочаре које симулирају лоше ефекте оптијата на вид. Победничку екипу школе „Саво Јовановић Сирогојно” чинили су Милица Ристовић, Лидија Бојовић, Ањела Балдовић и Кристина Крповић.

„Квиз је одличан, много ми се свидео и желела бих поново да дођемо и још једном победимо. Питања су била делимично тешка, али смо знали одговоре захваљујући нашој наставници биологије. Свест о здрављу нам је сада много већа, хвала организаторима и осталима који су помогли да све боље схватимо”, каже Лидија Бојовић, ученица шестог разреда ОШ „Саво Јовановић Сирогојно”.

За школу „Димитрије Туцовић” Чајетина такмичили су се Тијана Петровић, Емилија Средојевић, Теодора Кнежевић и Ива Ђокић. За школу „Димитрије Туцовић” Златибор наступали су Алекса Митровић, Лазар Марић, Милена Ресановић и Милица Кутлешић, а школу „Миливоје Боровић” из Мачката представљали су Сања Зорзић, Јована Радојичић, Марина Гукић и Ђорђе Шопаловић.

У организацији другог годишњег квиза „Здравко” помогли су Црвени крст Чајетина, Савет за безбедност саобраћаја, „Спортски центар Чајетина” са Домом културе, „Златиборски еко аграр”, Завод за јавно здравље из Ужица, Савет за здравље општине Чајетина и Савет сеоских жена које су припремиле здраво послужење.

М. Јевремовић

Циљ нам је да деца науче нешто ново о здрављу, каже др Гордана Бојовић, организаторка квиза у коме су најуспешнији били ђаци из Мачката и Сирогојна

Прелепо је из гондоле видети природу

„Свет се развија махнитим брзинама. Али чини ми се да се Златибор развија у разумним и прихватљивим оквирима, по мери човека”, каже Вјера

Златиборски прелепи пејзажи привлаче и глумицу Вјеру Мујовић која редовно долази на ову планину. Воли Вјера овај крај, људе, природу...

Она тренутно игра у представи о Коко Шанел „Мала црна хаљина” са Радом Ђуричин, а у припреми су и две нове представе. Након учешћа на бројним фестивалима, снимањима, воли да дође на Златибор где може да се одмори и опусте. И размишља о људима који је инспиришу, стварне снажне личности које су допринеле својим радом и делањем некој области науке, друштву, уметности, борби...

Како на Златибор долази, такорећи, од првих корака у детињству, замолили смо је да направи поређење: каква је планина била када је тада долазила, а каква је данас.

- Ја сам зачета на Златибору, веровали или не - каже глумица. - Свет се развија махнитим брзинама. Али чини ми се да се Златибор развија у разумним и прихватљивим оквирима, по мери човека. Наравно, можда би понекад било лепше да је више тишине и мање буке. Али много је и даље нетакнуте природе и то је најважније - истиче Вјера, коју на овој планини највише привлачи то што није тако оштра, што има различите садржаје и што, како наглашава, човек има осећај да није надјачан од силе природе.

Сматра да Златибор туристима, осим садржаја које тренутно има, треба да понуди садржаје из културе и уметности, још акција за децу, али и за старије. Један од тих нових садржаја је гондола.

- Добра је прича са гондолом, све ће бити још интересантније када буде завршена. Имам дивна искуства у вожњи гондолом, у Норвешкој, Италији... Прелепо је на тај начин савладати и видети природу. Мој муж се бави кањонингом, а ја то зовем пентрање. Он је јако активан и посећује разне планине. Сад се вратио са Ла Грава, са 4.000 метара надморске висине. Ја сам у том погледу чист аматер шетње - закључује Вјера.

Али, када је шетња Златибором у питању, друга је прича. Воли Вјера да шета планинским путевима, одмара се међу боровима који својом висином додирују небо... И чека позив да се гондолом уздигне изнад свих тих стаза и дрвећа, да их види из птичје перспективе.

З. В.

Фото С. Мирковић

Вредни домаћини Сирогојна

Сирогојно је село надалеко познато и ван наше општине. У њега се стиже са више страна: из Ужица, Чајетине, Ариља и села Равни. Развијено

село, познато по добрим људима и вредним домаћинима. Овде се људи углавном баве пољопривредом и пружањем услуга у сеоском туризму.

Од пољопривреде примарно је сточарство, и то узгој оваца и млечних прла говеда, а у воћарству доминира производња малине

Митровићи задовољни расом оваца „ил де франс“

Купили су 10 уматичених женских јагњади па добили субвенције од општине Чајетина преко „Еко аграра“, направили нову шталу и тренутно имају око 40 грла

Идући од центра Сирогојна на путу за Равни, након километар и по већ смо у засеку Митровићи, у домаћинству Ивана Митровића. Иван живи са супругом Јеленом, синовима, родитељима и баком. Бави се пољопривредом као и обрадом и уградњом камена. Знат је научио од оца Миливоја, са којим и данас обавља овај посао. Супруга Јелена и мајка Миленка углавном раде око малине и стоке. Иванови дечаци су пристигли, па и они помажу колико могу, поготово лети кад су на школском распусту.

У домаћинству Митровића заступљена је мешовита

пољопривредна производња, али доминира узгој оваца. Разлог посете овом домаћинству и јесте узгој оваца расе „ил де франс“ која на овом газдинству заузима највећи удео у сточарској производњи где постоји

тежња да се испоштују сви техничко-технолошки поступци у узгоју ове расе.

„С обзиром да муж и свекар раде од пролећа до касне јесени то није довољно за живот наше породице у току целе године“,

објашњава Јелена, „па смо се одлучили за узгој оваца. Уз претходно саветовање као и наше потребе, уз савет ПД „Златиборски еко аграр“ из Чајетине, донели смо одлуку за узгој оваца расе „ил де франс“. Прво смо продали старе овце (мелезе) и јагњад које смо имали, да се овце не би мешале. Затим смо купили 10 уматичених женских јагњади „ил де франс“ и кренули са узгојем“.

Помоћ општине довољна за почетак

Куповином оваца добили су субвенције од општине Чајетина преко „Еко аграра“ у висини од 40 одсто и то је била значајна помоћ довољна за почетак.

„Касније смо направили нову шталу, јер се повећао број грла, у то време их је било око 25. И зато смо добили субвенцију од наше општине“, каже Јелена.

Митровићи планирају стадо од 60 грла. Сматрају да је то довољно да се употпуни буџет од кога може да живи породица. Овце се јагне у две године до три пута у нашим условима. На годишњем нивоу то је око 80 јагањаца, а тренутно имају 40 грла. За три месеца јагне достигне тежину од 30 до 35 килограма. Тренутно имају два овна, а у мају на позајмицу добијају и трећег.

И поред захтева који тражи, ова раса се показала као погодна за узгој па су Митровићи, по њиховим речима, веома задовољни. Овце добро искоришћавају испашу, имају добар прираст, а оно што је битно имају добар матерински инстинкт. Овце се одликују раностасношћу, веома добром плодношћу, код њих постоји могућност вансезонског парења. Ову расу карактерише висока плодност, добра млеч-

Код Дабовића све укусно и по бакиним рецептима

Ана и Стојан имају сопствену производњу слатка од шумских јагода, малина, купина, ароније, боровнице и борових изданака, разних џемова, колачића од шљива маџарки, купиновог вина, сирупа, сокова, ајвара, краставчића

У Сирогојну су две куће Дабовића у засеку Стаматовићи. Једна од тих кућа је у власништу Стојана и Ане Дабовић. Они овде живе од 1986. године. Обоје су некада били запослени, а када су прекинули радни однос, покренули су сопствену производњу, почели да се баве прерадом шумског воћа и узгојем малине.

У овом послу су од деведесетих година, а пре две године регистровани су радњу за прераду воћа и поврћа. Главни мајстор је Ана, а Стојан јој помаже.

„На иницијативу директорке из етно села у Сирогојну почели смо да производимо слатка, сокове, џемове... све по рецептима наших бака. Међу многим женама које су производиле ту сам била и ја“, прича нам Ана. „Од овог посла сам, малтене, и децу школовала. Радњу смо регистровани 2017. године, проширили асортиман и тржиште. Стални купац нам је етно село у Сирогојну, а дајемо и у две-три приватне продавнице. Преко једног удружења, чији сам и ја члан, проширићемо тржиште, ићи ћемо на Златибор и на неке манифестације. Јесте велики рад и труд, али може нешто и да се заради“.

Све се ради у етно стилу, а сама амбалажа је украшена канафасом који подсећа на

старе столњаке. Сви производи су без конзерванса, по рецепту наших бака. Дабовићи производе слатка од шумских јагода, малина, купина, ароније, боровнице и борових изданака, разне џемове, као и колачиће од шљива маџарки, купиново вино, сирупе и сокове.

„Пошто имамо један мали пластеник кренули смо мало и са салатима, углавном правим ајвар и пастеризоване краставчиће. За наредну сезону планирамо још један пластеник да бисмо проширили производњу. Доста

купаца нам долази кући, то су људи различитих профила и професија. Када дођу прво пробају, много им се допадне, купе, а нешто увек добију и на поклон. Тако смо стекли доста пријатеља. Ја се конкуренцији не плашим, јер квалитет побеђује“.

А Дабовићи имају квалитет. Ко једном дође и купи нешто од ових производа, обавезно се овде враћа. Стојан и Ана су, захваљујући послу, стекли много нових пријатеља са којима се редовно чују.

Мирослав Весовић

ност, тако да су близанци уочи-чајена појава, а неретко и тројке које овце због својих расних карактеристика могу без проблема да одгаје, наравно уз адекватну исхрану и негу. Као раса товног правца производње има добар рандман при клању, квалитетне трупове, а месо је захваљно за обраду.

У плану је проширење штале и изградња силоса

На газдинству Митровићи планирају да купе хранидбени сто који ће им увелико олакшати исхрану стада. У плану је још и проширење штале и изградња

новог силоса, а с обзиром да су садашњу шталу правили наменски за расу коју гаје, проширење ће ићи у правцу потреба исључиво за расу „ил де франс“.

„Од наших оваца добијамо месо и вуну, од којих једну ко-

личину продајемо“, прича нам Миленка. „Ова овца има добру вуну. Пола продамо, а пола ми прерадимо. Ја плетем џемпере, јакне и чарапе. Нешто се прода, а нешто остане и за нас“.

Јелена Митровић, иначе Јаб-

ланичанка пореклом, једна је од оснивача новооснованог удружења „Савез сеоских жена Чајетине“.

„Планови овог удружења су да жене лакше могу да продају оно што произведу, циљ је оснаживање жена у сваком погледу“, завршава причу Јелена.

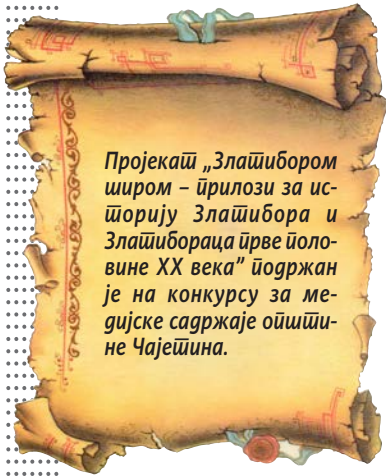
Зна се да на селу има много посла. Али Митровићи успевају све да постигну, па и да нађу времена за себе, обићу фамилију и угосте многобројне пријатеље. Они су друштвени и гостољубиви, у шта смо имали прилику и лично да се уверимо овом посетом.

Мирослав Весовић

Златиборске хајке на звериње

Срески начелник 1926. обећао награду од 600 динара ономе ко убије курјака

Извештај

О штети коју је нанела зверга дивљих животиња у општини
Јабланицкој у прошлој 1937. години.

Од звергади погинуло										Кригсба:	
Коза	Говеди			Оваца			Коза	Света	и осталих врста дивљ.		
Број	Вредност	Број	Вредност	Број	Вредност	Број	Вредност	Број	Вредност	Број	
3	3.500	7	3.600	-	-	25	3.000	20	2.000	55	12.100

Укупна вредност је означена у стотинама

Деловодња
Велетрговина

Штете од звериња у Јабланица (1938. година)

У првим деценијама 20. века среске и општинске власти су организовале и спроводиле хајке на „звериње“. Ловци су позивани у хајке кад год би вукови или лисице причиниле веће штете „у стаду“ локалног становништва.

Уобичајено, предводили су их начелници среза и општински кметови, који су претходно расписом позивали све ловце да се окупе на одређеном месту у одређено време и према раније припремљеном плану кретало се у хајку. Све општине су биле обавезне да организују ловце и „прочешљају“ свој реон, сва забачена места, провалије, пећине и вртаче.

У наредби за организовање хајке на курјака, на Муртеници у јуну 1926. године, срески начелник Милорад Жеравичић позвао је ловце из седам општина и жандарме из станица Бела Река и Негбина.

„Наређујем да сви хајкачи морају ићи у реду у стрелцима тако да ни један кутак шуме не сме остати непретресен. Сваку неуредност и сваку немарљивост према овој наредби најстрожије ћу казнити, као и оне који буду дошли а не буду се наредбе свога кмета или жандарма придржавали“, упозорио је Жеравичић уз обећање да ће онај ко убије курјака добити награду од 600 динара.

Године 1937. хајка је организована 3. октобра, и тада на подручју Муртенице. Хајку је предводио срески начелник Родољуб Тодоровић који је прецизним упутством желео да хајка успе јер су те године вукови направиле велику штету „у стоци“.

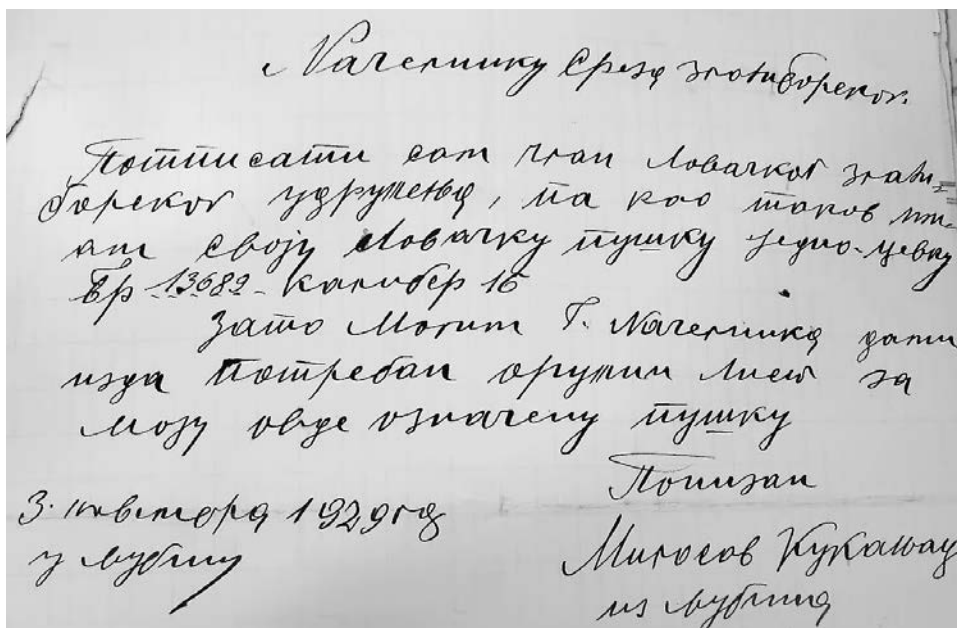
„Свих општина хајкачи кренуће тачно у седам сати изјутра под заповедништвом чланова села, тако да хајкач од хајкача не сме бити више удаљен од 10-15 метара. Саопштити сваком заседачу који рукује са оружјем да се приликом наступа зверова на кога наиђе, не сме мицати са места и јурити за зверовима већ само гађати из пушке и одмах

се повући на своје место, те како би био други стрелац комотан да гађа зверку, без да му смета који од заседача. Кметовима и руковооцима хајкача саопштити да уз лупњаву у канте, свирање у трубе, затим уз гласну вику са пуно воље увек одржавајући једновремено ланац при хајкању, нагоне курјаке у правцу заседе, те како би се имало успеха у хајци и звериње уништило да сељанима не чине више велике штете“, стоји у наређењу начелника Тодоровића.

Ако је судити по акту који сумира резултате златиборских ловаца у 1937. години, хајка (или више њих) је имала успеха јер је те године одстрелено 10 вукова.

Али ишли су златиборски ловци у лов и на другу дивљач. Већ поменуто 1937. година била је, изгледа, веома успешна. Према извештају који је припремио А. Васиљевић, председник Ловачког друштва у Чајетини, убијено је и ухваћено 500 зечева, 100 птица-тркача, 20 јаребица, 10 препелица, 50 дивљих голубица и грлица, 30 дивљих патки и 15 дивљих гуски. Од длакаве дивљачи одстрелено је 10 лисица, 30 јазавца, 10 куна-белица, 10 творова и 150 веверица, а од пернате дивљачи: по један соко и орао, 38 јастребова, 10 кобаца, 20 гаврана и 30 врана.

У то време Ловачко удружење у Чајетини имало је 98 ловаца, од којих су два чиновници, а остали земљорадници. Од ловачких паса чајетински ловци имали су 20 „зечара“.

Захтев Милосава Кукањаца из Љубиша за издавање оружног листа (1929. година)

Кад засвира златиборски оркестар „Чудо“

„Циљ ове наше музичке групе је да насмејемо народ, да му дамо мало весеља и да то буде оно право, изворно“, каже шеф овог фрулашког оркестра Ацо Лекић

На пропланцима Златибора засјао је свим својим сјајем несвакидашњи оркестар чудног имена – оркестар „Чудо“. Настао је седамдесетих година на иницијативу Аца Лекића и Миливоја Бонцулића.

У почетку то је био трубачки оркестар да би временом, како је понестајало зуба, прешли на фруле. „Добар трубач не може без добрих зуба и то је био главни разлог што смо прешли на фруле“, прича нам Ацо Лекић, шеф оркестра. „Ту има мало шале, али је углавном истина“.

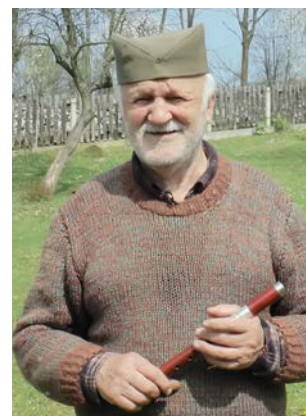
Оркестар броји десетак чланова, с времена на време се мењају, а конкурс је увек отворен. За добродошлицу увек има места, с тим што оркестар „Чудо“ прима и лошије фрулаше, даје им шансу да уче и напредују.

Највише чланова има из Шљивовице, па из Бранежаца, Трипкове, Семегњева, Рожанства и Јабланице. Тако да је ово прави златиборски оркестар, јер се није базирао на једно село.

Наступају на свим манифестацијама златиборског краја: на „Ракијади“, „Прштујади“, Вишебоју у Јабланици, у Рожанству, Љубишу... Где год су наступали народ је био одушевљен, што се највише приметило по осмеси и аплаузима публике.

Ацо је успео да направи оркестар какав до сада није нико. То му је била жеља, да направи нешто изузетно, до сада невиђено. Он је и песник. У припреми је збирка свих његових песама које је до сада написао:

„Златиборе мој зелени,
похићаше амо мени,
да видише Белу честу,
да чујеш једну њесму.
И ајдучки извор ладан,
кад сити ицијеш,
бићеш ладан.
Златибор је висока
иланина,
а Груда је њена ишомина...“

Ацо Лекић

То су углавном шаливе песме. Има и љубавних, а писао је, како каже, и спортске песме. Међутим, мелодије које изводи оркестар „Чудо“ су народне. Воле

што старије песме, да се отргну од заборава.

Бубњар Цане Пенезић из Јабланице потиче из музичке породице. Сматра се да је бубњар пола оркестра. Он и Ацо Лекић су у оркестру од самог почетка до дана данашњег. Ацо и Цане никад се нису ружно погледали.

Љубодраг Луковић Љуцо свирао је, како каже, тамо-вамо, горе-доле, радио је с пуно воље и где је Бранешко поље, ал' код Аца је увек боље. Тако нам је шаљивим тоном Љуцо описао своју сарадњу са Ацом Лекићем.

Перо Милинковић из Семегњева је Ацов комшија у Трчиноги, где Ацо има колибу. Ту се често окупљају да вежбају. „Дружимо се годинама, добре

„Златибор је, мили роге,
извор њесме и слободе.
овуда су наши сџари
некад дошли с мало
сџвари“.

смо комшије и пријатељи“, рекао нам је Перо.

Један од „јачих“ фрулаша је и Антоније Бонцулић из Шљивовице. „Фрулу свирам од четири и по године. Ја и Ацо смо рођаци, одмалена се дружимо и свирамо заједно“.

За крај приче Ацо Лекић нам поручује: „Циљ ове наше музичке групе је да насмејемо народ, да му дамо мало весеља и да то буде оно право, изворно“.

А оркестар „Чудо“ има велике планове: да наступа ван Златибора и Србије, ван Европе и по целом свету. **Мирослав Весовић**

Показали право лице

Пише: Милосав Р. Ћенић

Дислоцирање свих одреда, рањеника, установа, фабричких постројења, штампарије, новца Народне банке и свих занатских радионица 1941. из Ужица на Палисад и Краљеву Воду, од којих су неке почеле са радом, открива намеру Врховног штаба да на Златибору почне стварати центар нове слободне територије. Код руководства је тих дана постојала нека варљива нада да ће Ужице бити крајња тачка немачког надирања и да се у њему неће дуго задржати. Додуше, оно није знало за Бемеву наредбу о избијању на демаркациону линију са Италијом на Увцу и детаљном чишћењу терена Златибора, али је морало претпоставити да немачка команда неће дозволити стварање нове слободне територије наомак Ужица.

Руководство је живело у још једној заблуди. Било је убеђено да се Златибор може бранити ако се сруши мост на Ћетињи и минирањем оштети пут код Галерије. Оптимизам је нагло порастао кад је стигла вест да је Тимошенко повратио Ростов. Тада су поједини чланови Врховног штаба били убеђени да ће Немачка до краја године капитулирати, а да се Златибор до тада може бранити.

Поставља се реално питање како је било могуће минирати мост на Ћетињи кад су се борци, цивили и камиони са рањеницима повлачили практично испред немачких тенкова. И да су ове диверзије извршене, мост срушен а Галерија минирана, то не би имало никакав утицај на даљи ток ове војне операције, јер Немци у потери за партизанским јединицама нису кренули тенковима већ пешадијом којој прелазак Ћетиње није представљао никакав проблем. Живело се у многим заблудама, почињене многе грешке, али је највећа трагедија што ће све ове нерелне процене, које ће се веома брзо показати, својим животима платити рањеници.

Сазнање да се сваког часа очекује долазак немачких једини-

Станислав Грцо Пишчевић

ца, стално надлетање авиона и бомбардовање града, приморало је чланове Врховног штаба да у преподневним сатима напусте град, поједини су то учинили претходног дана и сместили се у вилу београдског адвоката Александра Павловића на Палисаду. Нагли упад немачких тенкова у Ужице, из правца одакле се није очекивао, потом прелазак преко, наводно, минираног моста и неуспела одбрана Сурдука, када се непријатељу широм отворио пут према Златибору, ствара пометњу код руководећих људи који су се налазили по околним селима ишчекујући даљи развој догађаја. Тек тада увиђају све своје заблуде и нерелне процене и предсећају трагедију која се неумитно приближава. Немоћни да на било који начин утичу на сурову реалност сутрашњег дана, одлазе према Златибору, бринући једино о својој судбини.

Немци заробили око 150 тешких рањеника

Критичне ноћи на Краљевој Води руководству је било јасно да се заблуде и грешке почињене претходних дана не могу исправити, да за тешке рањенике нема спаса, да само покретни борци могу стићи до Увца. Зато сви савети, захтеви и наредбе да се спасавају рањеници звуче као обичне фразе, говорили су тек да нешто кажу, да са себе скину одговорност. Своје немоћне другове довели су до очаја, увели у безнађе и уместо да им у последњим часовима покажу бар мало саосећања и хуманости, речима и делима исказују лицемерје и цинизам.

Др Дејан Поповић

Описујући своје повлачење из Ужица Јосип Броз 7. јула 1961. године изјављује: "... Убрзо после тога чуо сам на једној коси познату српску пјесму „Ој Мораво моје село равно“. Позвао сам пјевача речима: Дођи овамо, ој Мораво! Гледао ме је не схватајући одмах кога зovem. Није дошао сам, позвао је и своје другове. Најпре их је било 5-6, а затим све више, тако да сам ускоро имао чету од 60 бораца. Сви су носили оружје и бомбе. Постројио сам их и довео у једну шуму на половини пута од Ужица до Чајетине. Нисмо ишли путем, већ по косама и гудурама. Тешко је било. Пута нисмо знали. Али, када смо изашли из шуме један сељак нам је показао правац и ми смо изашли тачно више Чајетине и спустили се у њу. Ту смо нашли наша два камиона, којима смо се довели до Златибора. Стигао сам касно у ноћ, страшно уморан. Рекао сам само: „Спасавajte рањенике“ и одмах сам заспао“. Изјави врховног команданта није потребан никакав коментар!

Јосип Броз пише: "На Златибору су Немци заробили око 150 тешких рањеника, који нису били евакуисани јер се није располагало транспортним средствима...". Међутим, тога критичног дана конвојима запрежних кола и камиона транспортовани су према Санцаку алат и материјал обућарске радионице, штампарија, историја СКП /6/, оружје и новац Народне банке. Све је то, нажалост, за руководиоце било вредније од људских живота! Осим тога, Оперативно одељење 342. пешадијске диви-

Ђуро Мештеровић

зије поднело је 8. децембра 1941. године опширан извештај у коме се наводи да је, поред осталих ствари, запленило 23 моторних и 85 запрежних возила, 6 мотоцикла и 46 коња. Као што се види било је превозних средстава, али је недостајала боља организација евакуације.

Судбина се поиграла на суров начин

Историчари и војни експерти тврде да је време од три дана и три ноћи, током кога је пребациван ратни материјал из Ужица на Златибор, узалуд потрошено јер је готово све то пало непријатељу у руке. Ова саобраћајна средства требало је користити за спасавање рањеника. Чак тврде да је стотинак непокретних рањеника могло бити спасено и током 29. новембра, да су камиони и конвоји запрежних кола, ангажовани за превоз непотребних ствари, пребацили рањенике до Борове главе, одакле би их преко Увца пренели борци пег чета стационираних на Палисаду, Чајетини и Шљивовици.

Др Јулка Мештеровић пише да је новац добијен од Ранковића делила најтежим рањеницима у Инвалидском дому, а др Дејан Поповић у хотелу „Краљева Вода“, који им је давао савете да крену својим кућама а кад прездраве да се поново прихвате оружја. Шта се плаћало овим новцем? Зашта је непокретним људима био потребан новац? Морали су знати да се проливена крв за отаџбину и слободу свога народа не може ничим платити! Подела новца непо-

кретним и немоћним људима, са којима се судбина поиграла на суров начин и који ће сутра пред немачким стрељачким стројем скончати своје животе, јесте најобичније ругање.

Александар Ранковић наређује др Ђуру Мештерковићу: "... Нико од особља не сме остати са тешким рањеницима, јер ће их Немци побити. Ми се надамо да Немци неће убијати тешке рањенике, да ће поштовати Женевску конвенцију..." Ранковић је добро знао, баш као и читаво руководство, да ће Немци прекршити Женевску конвенцију, јер је ни партизани нису поштовали током дотадашњег ратовања изазивајући масовна стрељања невиних грађана Крагујевца и Краљева, али говори оно што одговара њему и покрету.

Германској култури ништа није свето

Ранковићеве обе тврдње Немци су демантовали. Рањеници су стрељани, а један документ Начелства округа ужичког, од 25. децембра 1941. године, најбоље показује какав је био однос немачких снага према болничком особљу: "Управа града Београда је обавештена да се у ужичком затвору налази похапшено око 350 комуниста партизана. Хапшења се врше и даље, свакодневно. Сви су на једном месту, у затвору зграде бившег Округног суда у коју је смештена немачка Крајскоманда. Истрагу над њима врше органи немачке крајскомандатуре и фелдјандармерије и оне доносе одлуке. Наше цивилне и војне органе, који се налазе у Ужицу, понекад консултују, али њихова мишљења слабо уважавају. Принципијелно сматрају за кривце оне, за које се докаже да су имали оружје или да су ухавањени у самој борби..."

Женске углавном, пуштају све, уколико се не докаже да су учествовале у оружаним акцијама. Тако су попуштане многе добровољне болничарке и чланице хорова, стопроцентне комунисткиње и окореле партизанке. Берберман Вуку, професорку из Ужича, која је била добровољна болничарка и чији се муж, иначе заменик државног тужиоца у Ужицу, налази и сада у пар-

тизанима као важан функционер - пустили су. Она сада још тражи да прими своје принадлежности".

У другом документу Ужичко окружно начелство извештава да је до јануара 1942. године било ухапшено 1.195 лица од којих је без пресуде на Бањицу упућено 250, а по пресудама преког суда осуђено и стрељано 92 лица, док је још 50 осуђено на смрт и упућено у Београд на извршење пресуде.

Ако се уваже све објективне околности настале тога дана као што су биле лажне вести о доласку немачких тенкова у Чајетину, о мучењу и убиству рањеника у Кремнима и хаотично стање у болници, Ранковићево наређење да се целокупно болничко особље мора повући и

Када је у октобру уследила снажна непријатељска офанзива са севера, коју српске снаге нису успеле да задрже нити да стабилизују фронт, Врховна команда издаје наређење о повлачењу војске према југу, које се односило и на медицинско особље. Храбра Керолајн Метјуз са изненађењем и неверицом дочекује наредбу и са негодовањем одбија да напусти рањене и болесне људе и крене са српском војском. Чин милосрђа утолико је већи и племенитији ако се зна да енглеска лекарка није била заштићена чланством у Црвеном крсту Србије. Свој одлучан став да остане, достојан сваког дивљења и поштовања, овако је образложила:

- Оставити повређене!? Оставити их без икакве медицинске

Тито и Ранковић у Ужицу Фото: Ужички архив

оставити немоћне људе без икакве медицинске неге, заиста се не може ничим оправдати. У блиској прошлости бројни су примери хуманих односа наших лекара према непријатељским рањеницима и болесницима, као што су и нама у најтежим тренуцима у помоћ притицали племенити људи којих се са захвалношћу и поштовањем сећамо. Поменимо једно, од многих имена.

У служби хуманости, са британском мисијом у Србију долази докторка Керолајн Метјуз. Племенита жена оставља сигуран посао и лагодан живот у мирном окружењу и долази у малу балканску краљевину да своје знање стави у службу нашег унесрећеног народа о коме је до тада мало шта знала. Врховна команда је упућује на службу у Прву резервну војну болницу у Ужицу где је допutoвала у септембру 1915. године.

помоћи када непријатељ долази!? И шта онда? Свет је научио да германској култури ништа није свето!

Лоше организована одбрана слободне територије

Храбра Керолајн Метјуз остаје уз своје рањенике у ужичкој болници и дочекује аустроугарску војску. Тако се понашају особе које немају недоумице кад су у питању морални принципи, хумана начела и Хипократова заклетва.

Врховни командант Јосип Броз, већ 1. децембра 1941. године на састанку Врховног штаба у Радојини, говори о многим пропустима почињеним приликом повлачења, али из његових речи може се закључити да говори о колективној кривици, као да се не зна ко је о свему одлучивао: "У протеклих неколи-

ко дана није у нашем деловању било довољно организованости, тако да се радило доста стихично: јединице су се, осипајући се уз пут, повлачиле, прикупљале, гомилале често не знајући куда треба ићи, рањеници су се на брзину, готово испред самих тенкова повлачили... Био сам љут и на себе што је повлачење из Ужича било тако слабо изведено".

Изнесећи своје оцене о овом нехуманом поступку чланова Врховног штаба према својим немоћним друговима и начин на који су то учинили, др Венцеслав Глишић пише: "Они који су издали наређење да се Раднички батаљон упути на Кадињачу и који су оставили тешке рањенике на Златибору побегли су. Није битно да ли аутомобилима или пешице...Што се тиче Титове улоге у непосредном командовању партизанским одредима приликом одбране слободне територије у западној Србији, он је сам на седници ЦК у Дренови, 7. децембра 1941. године, признао да је лоше организовао одбрану слободне територије и повлачење партизанских рањеника због чега је нудио и оставку. По једнима на положај секретара ЦК, а по другима на положај врховног команданта, али нико се од присутних није усудио о томе да расправља, пошто је био постављен од Коминтерне". На овом састанку врховни командант прича неку нову причу.

Своје мишљење о напуштању рањеника износи и Михаило Ђурђевић: "Тешки рањеници, који су претходних дана у последњем моменту били извучени из болнице у Ужицу и били смештени по златиборским вилама и кућама, били су остављени без икакве заштите на милост и немилост непријатељу. Из изнетих чињеница произилази историјска истина да су са Златибора бежали и побегли највиши руководиоци НОП-а, тј. Врховни штаб и врховни командант, који су борачке саставе партизанских јединица послали на Кадињачу, Пониковицу и Сурдук и друга борбена места и положаје где су свесно били жртвовани. Пред историјом неко мора да сноси одговорност за овако неодговорне одлуке".

Премијера филма „Иза затворених врата 2“

Премијера филма „Иза затворених врата 2“ нашег суграђанина Давида Колаковића била је 23. априла у Дому културе у Чајетини. Након две и по године рада на филму и великог интересовања које је код публике изазвано првим делом, екипа ове драме са примесом хорора се потрудила да оправда указано поверење.

Први златиборски хорор филм „Иза затворених врата“ аутора Давида Колаковића, који је 2015. награђен Златном призмом на 10. фестивалу српске фантастике, добио је свој наставак, овога пута у виду дугоме-

тражног филма. Наставка можда не би било да публика, која је одгледала први део, није била љубопитљива и заинтригирана.

Филм је, иначе, драма са подлогом хорора која нас води кроз различите просторе, времена, па и димензије. У њему глуми 33 глумца аматера, углавном из чајетинске општине, и троје професионалних глумаца из ужичког Народног позоришта. У сат и четрдесетак минута филма стало је пуно тога што овој причи даје уверљивост, напетост, најразличитији спектар емоција, оригиналност пре свега, јер су иза и испред камере радили врло озбиљно и са самонаметнутим захтевима ентузијаста који су са Колаковићем чинили прву поставу, а то су Ђорђе Жиловић који је радио на сценарију и Благоје Радишић, главни глумац првог дела. У другом делу филма, поред Радишића, главну улогу има Теодор Ђенић, а ту су и Ненад Маричић, Жарко Божанић, Јела Павловић, Марко Пантовић, Сретан Буквић, Ненад Шишовић, Мирослав Јевремовић, Дејана, Дијана и Зорана Берлић, Слободан Љубичић, Дивна Марић, Мирела Марјановић...

За потребе снимања много опреме је било прављено ручно: кран, шине, радијални доли, стабилизатори камера, пецаљке... Када ни су у кадру протагонисти филма су радили све друго што је било потребно, учећи успут.

Филм има оригиналан сценарио, као и музику и песму која је његов лајт мотив. Куриозитет филма је и то што су неки делови снимани на аеродрому у Лађевцима, уз дозволу Војске Србије.

Миријана Ранковић Луковић

Ђаци с писцем за децу и одрасле

Писац Бојан Љубеновић представио се недавно својим остварењима чајетинској читалачкој публици. У преподневним часовима 10. априла у Библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ дружио се са ученицима четвртог разреда ОШ „Димитрије Туповић“ упознајући их са јунацима својих књига: Луном, Укијем и Вуком, а у вечерњим сатима је промовисао роман „Србијо, Бог ти помог'о“.

Чајетинци су се у неколико прилика сусрели са афористичарем, Бојаном Љубеновићем, који је као учесник конкурса за најбољи афоризам био награђиван на „Летњем уличном ерском кабареу“, а недавно је у Дому културе изведена монодрама „Е, мој Тодоре“ рађена према тексту његовог романа „Србијо, Бог ти помог'о“. Овај роман, као и награда „Доситејево перо“ коју је добио за књигу „Луна мала тенисерка“, био је повод за његово гостовање у Чајетини.

„У издању чачанске „Пчелице“ су изашла три моја романа за децу и овде сам их представио малишанима из Чајетине. То су: Луна мала тенисерка, Вук мали глумац и Уки мали фудбалер, из едиције „Кад порастем бићу“. То је едиција коју сам ја покренуо у „Пчелици“ и до сада у њој има шест књига, од којих су три моје. Ради се о књигама које би требало децу да подстакну да следе своје снове, да буду марљиви, вредни, упорни, па ће можда једном снови и да им се остваре“, прича Љубеновић.

За Бојанову књигу „Луна ма-

ла тенисерка“ гласала су деца и овај жири је, упутније него било који други, наградио писца за његов труд, идеју, питкост језика и причу којом је освојио дечја срца. У свом сусрету са децом Љубеновић је такође непосредан и занимљив, јер је сала чајетинске библиотеке била место где се, осим гласа писца у приповедању, ништа друго није чуло, што се веома ретко дешава. Са истом наклоношћу је у вечерњим часовима и одрасла публика пратили причу о српском домаћину који покушава да одгонетне живот и људе кроз размишљања о себи,

својој породици, свом селу, смештеним у овом времену, на овим просторима.

„Младом глумцу Јанку Радишићу допао се текст и он је од њега направио монодраму која се зове „Е, мој Тодоре“ и која је већ играна у Чајетини пре неколико дана, а ових дана требало би да буде изведена и у Ужицу. Жеља ми је била да опишем неке наше парадоксе, неке наше можда и заблуде, лоше особине, али исто тако да не прескочим и оне које су добре, тако да се у књизи преплићу хумор и сатира, критика и похвала, а све то је резултирало једном књигом која је доживела сасвим леп успех код читалачке публике“, каже писац.

Кад пожели да се одмори од сагледавања Србије у 21. веку, Бојан Љубеновић одложи оштро сатирично перо и оним другим, можда узетим из крила Жарптице, изатка бескрајну причу о срећнијем дечјем одрастању.

Миријана Ранковић Луковић

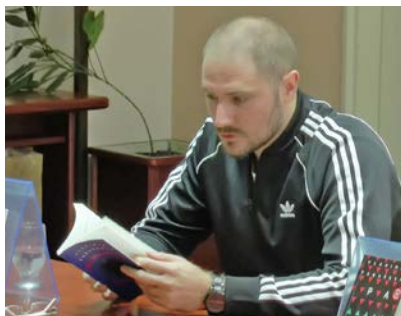

Добитник НИН-ове награде у Чајетини

Добитник НИН-ове награде, млади писац Владимир Табашевић, у промоцији свог романа по Србији и шире био је 18. априла и гост библиотеке „Љубиша Рђевић“ у Чајетини. Награђени роман „Заблуда Светог Себастијана“, према речима критике, говори „бескомпромисно о тешким темама“, преиспитујући, између осталог, новију политичку историју ових простора.

Занимљиво, говорнички вешто и садржајно, у дијалогу са чајетинском публиком и помало са собом самим, НИН-овац Владимир Табашевић говорио је о идеји која је изнедрила роман „Заблуда Светог Себастијана“, као и о самом свецу који га је интригирао у процесу настанка књиге.

„Заблуде Светог Себастијана, које су мени биле драгоцене за анализу, за истраживање, јесу управо те заблуде о некаквим праведничким настојањима, заблуде о себи као добром, заблуде о себи који желимо све најбоље. Она опште позната изрека да је

„пут у пакао попљочан добрим намерама“, испоставља се као заблуда која нас често води у важне неспоразуме који некад, на жалост, резултују друштвено-политичким краховима, попут рагова итд. Ја бих рекао, најзначајнија заблуда за чије ми је тумачење послужила фигура, односно страдање Светог Себастијана и његово житије, јесте заблуда о себи који смо добри и који желимо све најбоље“, каже Табашевић.

Проблеми на које наилазимо свакодневно и који се тичу међуљудских односа, могућност да се ступи у непосредну, аутентичну људску релацију где је данас, узимајући у обзир темпо живота, немогуће да се двоје људи сретну, заволе и живе ту љубав (иако се на љубави једнако инсистира) парадокс је који младе људе углавном ставља у оквире збуњујућег бивствовања. У исто време, та и таква стварност даје писцима могућност да се изразе сопственим језиком и начином виђења света. Табашевић је то свакако учинио на својеврстан начин не допуштајући да читалачка публика остане равнодушна.

М. Р. Л.

У ЗНАК СЕЋАЊА

Био једном један Добрица

Велики српски песник Добрица Ерић је, после дуже болести, преминуо 29. марта ове године. Све што је битно рећи о његовом стваралачком раду може се наћи нпр. у Википедији, у видео материјалима на друштвеним мрежама: о броју написаних књига, заступљености у антологијама, школским лектирама; о наградама, ангажовању...

Оно по чему ће га памтити Чајетинци јесте његово учешће на Дечјем фестивалу „Деца међу нарцисима“ где се уз друге колеге песнике дружио са децом небројно пута, а више пута је био и кум ове манифестације. Памтиће га и по дружењима са сликарима на ликовним колонијама у Сирогојну, Трнави, Шљивовици... По књижевним вечерима на Златибору и у Чајетини које је приређивао самостално или у друштву брата по перу, златиборског барда Михаила Ђуповића... По даривању Еколошке песме чајетинском Дому културе... Памтиће га као „Витеза по-

езије“, по награди коју је заслужено добио на првим Видовданским свечаностима општине Чајетина. Јер Добрица Ерић и јесте био српски витез, увек у борби добра против зла, у борби за опстанак чистог српског језика, ћириличног писма, у борби за спас српског села, српског образа, а надамсе – у борби за очување лепшег одрастања оних којима је највише песама посветио.

Новинари некадашње ТВ Чајетина (сада портала „Златиборпрес“) увек су имали задовољство и част да уз формални разговор за вести или емисије са овим песником прозборе и о другачијим темама, упознају га као обичног човека којег је име сасвим оличавало.

Умро је један од последњих великана књижевности који је својим делима многим генерацијама улепшавао детињство.

Шта још рећи о Добрици Ерићу?

Осим: БИО ЈЕ ...

Миријана Ранковић Луковић

Вања Вуловић трећа на Окружној смотре рецитатора

У Косјерићу је 16. априла одржана Окружна смотри рецитатора на којој је општину Чајетина представљало шест такмичара. У конкуренцији максималног броја учесника, њих 60 (по шест такмичара из десет општина: Косјерић, Чајетина, Ариље, Бајина Башта, Сјеница, Нова Варош, Прибој, Пожега, Пријепље и Ужице), ученица трећег разреда ОШ „Димитрије Туцовић“ из Чајетине Вања Вуловић освојила је треће место у конкуренцији млађих разреда. У оцењивачкој комисији Окружне смотре у Косјерићу били су глумци ужичког позоришта Слободан Љубичић и Немања Јовановић, као и професорка српског језика и књижевности Гордана Ђокић.

З. В.

„Отворени рели дан” за промоцију ауто-мото спорта

Десетак посада тестирало је своје аутомобиле на потезу од дворане “Спортског центра Чајетина” до засеока Јевремовићи

У Чајетини је одржан „Отворени рели дан”, манифестација посвећена промоцији ауто-мото спорта, која је представљала веома добру прилику учесницима да испробају своја возила за предстојећа такмичења.

Десетак посада из овог дела Србије тестирало је своје аутомобиле на потезу од дворане “Спортског центра Чајетина” до засеока Јевремовићи, а изузев мањег инцидента једног возила које је оштетило браник, све је протекло без већих потешкоћа.

–Дошли смо с намером да испробамо нови аутомобил, нови „рениклио”, да се мало упознамо с њим... Има ту још много да се ради. С обзиром да практично немамо где ни

Међу возачима нашла се и припадница лепшег пола Зорана Беба Илић.

–Припреме за учешће на овом тесту су биле напорне, али све је

шњи ауто, али смо имали неких дорада, тако да је можда исправније да кажем да ми је ово стари нови ауто.

Такмичење је организовао Ауто-мото клуб „Мачкат рејсинг”, уз подршку Спортског савеза Чајетине.

–Ова манифестација организована је са циљем да мало пробудимо друштвени живот у Чајетини, у којем је дошло до мањег застоја, услед чињенице да нема већих дешавања због радова на хали. Први рели дан у Чајетини окупио је велики број љубитеља овог спорта не само из Чајетине, већ и из Ужица, Ваљева, Бајине Баште... Стаза је доста тешка, било је кише претходних дана, али су возачи искусни, навикнути на сличне услове. Стаза је свакако сама по себи занимљива, с обзиром да је у питању тест вожња – изјавио је Немања Култешић, председник Спортског савеза Чајетине.

И. Јанковић

да тестирамо ауто, оваква приредба је свакако нешто добро. Имаћемо и тест на Берановцу крајем маја, пред сам почетак такмичења на кружним тркама – каже Миодраг Миљковић из краљевачког “КВ рејсинг тима”.

то саставни део свега овога и лако се подноси. Када се седне за волан, тада нема више умора. Овакво тестирање је веома значајно, можда и једина прилика за проверу аутомобила. Ово ми је прошлогоди-

Радишићу бронзана медаља на Зимском првенству Србије

Александар Радишић је трећу годину узастопно дошао до бронзане медаље на Зимском првенству Србије. На такмичењу одржаном на Градском стадиону у Ужицу чајетински атлетичар параолимпијцац одбранио је одличје у бацању чуња (класа Ф-51), које је освајао и у претходне две године.

– Резултатом сам свакако задовољан, самим тим што је освојена медаља. Уз то, напомену бих и да је у Ужицу било веома хладно и да је то утицало на лепак који користимо приликом бацања чуња. Такође, сви такмичари су недавно окончали зимске припреме. Ја сам током читаве

Александар Радишић

зиме радио у теретани, јер због зимских услова на Златибору нисам био у могућности да радим напољу, али сам задовољан тиме како сам одрадио припреме. Следеће такмичење је у Сплиту, Светски куп који ће се одржати од 17. до 19. маја. Трдићу се да додатно унапредим технику и да, уз неколико тренинга на отвореном, у Сплиту остварим бољи резултат него прошле године – каже Радишић, истичући као приоритет за ову годину пласман на Светско првенство, које ће се крајем године одржати у Абу Дабију.

– У септембру ме у Крагујевцу очекује Светски куп, који се бодује и за Летње првенство Србије. То ће бити квалификациони турнир за одлазак у Абу Даби и свакако да ми је приоритет да се спремим што боље за то такмичење. Уколико бацим хитац онако како очекујем да могу, надам се остварењу норме за Светско првенство. **И. Ј.**

Кошаркашима УТШ Чајетина треће место

Кошаркашки састав Угоститељско-туристичке школе из Чајетине освојио је треће место на Окружном такмичењу, одржаном у Ариљу. Екипа коју је са клупе предводио професор Миломир Шопаловић у полуфиналу је поражена од домаћина, који је касније и освојио победнички пехар. На такмичењу су учествовали још и представници Пријепоља, Пожеге, Косјерића и Бајине Баште. **И. Ј.**

Турнир „Златибор за пријатељство“ у знаку црногорских тимова

Шесто издање рукометног турнира „Zlatibor for friendship“ обележили су тимови из Црне Горе. Цетињски „Ловћен“ је био најуспешнији у мушкој конкуренцији, док су играчице ЖРК „Подгорица“ освојиле највише одлика у женској.

„Подгорица“ је у финалу 2004. годишта победила ваљевски „Металац“ са 14:9, док је треће место припало екипи „Пријепоља“. Ваљевке су биле најуспешније у 2006. годишту, где је екипа пљеваљског „Рудар“ била другопласирана, а „Подгорица“ трећепласирана. У конкуренцији девојака 2002. годишта

„Подгорица“ је са 12:6 савладала „Пријепоље“. Код мушкараца у 2006. годишту „Рудар“ из Пљеваља је освојио треће место, док је у финалу „Перпер“ са 11:6 савладао „Преспу Вардар“. У годишту 2004. клуб „Штрпце“ је победио „Ариље“ у борби за бронзу са 11:8, док је „Ловћен“ са 19:17 победио у финалу „Академију Лечић“. У можда најзанимљивијем мечу, финалу 2002. годишта, „Забјело“ је са 14:13 савладало „Ловћен“, док је треће место припало „Преспи Вардар“, која је била успешнија од „Ужица“ са 15:10.

Турнир је организовала београдска

агенција „Спорт плус“, уз подршку општине Чајетина. – Захваљујемо се општини Чајетина на подршци. Све је протекло у најбољем реду. Замисао турнира од самог почетка је била повезивање деце из региона, без обзира на веру и нацију, да се деца кроз спорт повежу и стекну пријатељства. Неке екипе које су раније долазиле доводе са собом неке нове саставе и то је нека наша највећа победа. Екипе које су први пут овде су презадовољне, од организације, па до смештаја и амбијента који их окружује – каже директор турнира Бојан Максковић. **И. Ј.**

ФК „Златибор“ тешко до бодова, а близу баража

Фудбалери „Златибора“ на четири априлске утакмице у плеј-офу Прве лиге Србије освојили су један бод, али су и даље близу пласмана у бараж за улазак у Суперлигу. У првој утакмици доигравања изабраници Предрага Ристановића поражени су на гостовању „Инђији“ са 3:0. Потом су изгубили и код куће са 3:1 од „ТСЦ“-а. Трећи везани пораз „Златибор“ је доживео од „Јавора“ у Ивањици резултатом 4:1. До првог бода су дошли у четвртм колу плеј-офа одигравши нерешено 0:0 са екипом „Металац“ на домаћем терену.

Утакмице у пролећном делу сезоне доказале су да је измењеном тиму „Златибора“ потребно још времена за уигравање, као и да ће им за пласман у Суперлигу кроз бараж, где су им потенцијални ривали „Инђија“, „Раднички 1923“ и „Металац“, бити потребно да значајно поправе игру.

М. Ј.

Четири утакмице КК „Златибор“ у припремама за Суперлигу

У припремном периоду пред почетак такмичења у Суперлиги Србије кошаркаши „Златибора“ одиграли су четири контролна меча. Серија је отворена победом на свом паркету над ужичком „Слободом“, у веома занимљивој утакмици. „Слобода“ је водила већим делом сусрета, имала чак и 16 поена вишка, али је домаћи тим тројком Богдана Ризнића на две секунде пре краја меча остварио тријумф са 79:78. Ужичани су се ипак реванширали на свом паркету, славивши са 73:68.

„Златибор“ је у дворани СЦ „Златибор“ поражен од „Новог Пазара“ (94:61), другопласирног тима КЛС-а и представника Србије у АБА 2 лиги за наредну сезону. Иако су Чајетинци боље отворили меч, прву четвртину решили у своју корист (22:19), у наставку су Пазарци у потпуности контролисали утакмицу. За крај припремног периода Чајетинци су у Ивањици славили против истоименог тима са убедљивих 111:47.

Подсећамо, противници „Златибора“ у суперлигашкој групи су „Црвена Звезда“, „ФМП Железник“, „Борац“ из Чачка, ОКК „Београд“ и „Дунав“. **И. Ј.**

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

Издавач

Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Драгана Росић
Мирјана Ранковић Луковић

Мирослав Весовић

Иван Јанковић

Мирослав Јевремовић

Фотографије:

Слободан Јовичић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99

e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

Најуспешнија сезона одбојкашица „Златибора“

Убедљивом победом у последњем колу против нишког „Миленијума“ освојено пето место у Првој Б лиги, што је највеће такмичарско достигнуће клуба

Одбојкашице „Златибора“ су у последњем, 22. колу Прве Б лиге на свом паркету савладале екипу нишког „Миленијума“ са 3:0 у сетовима (25:12, 25:18, 25:16). Чајетинке су 14. првенственом победом ставиле тачку на ову сезону, у којој су заузеле пето место, остваривши примарни циљ, опстанак у овом рангу. Овај резултат представља највеће такмичарско достигнуће клуба у досадашњој историји.

Сва три сета одвијала су се на сличан начин – играчки ослабљене гошће су почетком сваког периода биле „у егалу“, после чега би уследила серија поена, „Златибора“ којом би се стекла довољна залиха поена за мирнији наставак сета.

У првом сету дошло је до краткотрајног прекида због повреде гостујуће играчице, при резултату 7:6, а када је уследио наставак домаће су серијом добрих напада, у којима је предњачила на овом мечу веома расположена Тања Тошић, дошле до 15:9. Слично је било и у другом сету, када су се домаће играчице „одлепиле“ на 13:6. „Миленијум“ је у трећем сету једини пут на утакмици повео са више од једног поена (7:9), али су домаће преокренуле са пет узастопних поена (12:9).

– Ово је свакако леп завршетак сезоне. Како смо почели, тако смо и завршили. Лепо је кад се добије последња утакмица. Са позитивним утисцима идемо на неку врсту одмора, тј. на неки период релакс

тренинга и исправки грешака – каже тренер Станко Брашанац.

Чајетинке ће најуспешнију сезону у клупској историји пре свега памтити по веома добрим резултатима оствареним током јесени. Девет победа у исто толико мечева на почетку првенства довело их је у ситуацију да се у финалу полусезоне надмећу

са неприкосновеним „Радничким“ из Београда, који је напослетку више него убедљиво заузео прво место и пласирао се у виши ранг. Такође, „Златибор“ је по први пут играо меч главног жреба Купа Србије, када је у својеврсном празнику одбојке у Чајетини гостовао прволигашки састав „Спартак“ из Суботице.

Посебну тежину резултатима даје чињеница да се и ове сезоне клуб превасходно ослањао на сопствену школу одбојке, а да су неке младе играчице, које су можда и пре времена „гурнуте у ватру“, успеле да се изборе са изазовима који су пред њих постављени.

– У нечему лошем увек има и нечег доброг... Због повреда неких искуснијих играчица, као и због неких отказивања, морали смо да већи део првенства играмо с младим примачима у саставу, девојчицама које су 2003. и 2004. годиште. Иако је то било својеврсно прилагођавање ситуацији, с друге стране нам је

добро дошло да „калимо“ ту децу, која ће наредних година и носити тај део игре, пријем сервиса.

Осим сениорки сезону су окончале и пионирке „Златибора“, којима је измакао пласман на завршно доигравање Златиборско-моравичког округа, а кадетска селекција ОК „Златибор“ је у последњем колу првенства убедљиво славила на гостовању у Пријепољу. Чајетинке су биле успешније од екипе „Путева“ са 3:0 (по сетовима 25:8, 25:11, 25:11), тако да су и оне, попут колегиња из сениорске екипе, победом ставиле тачку на сезону.

И. Јанковић

За каратисте клуба „Рујно“ шест медаља Шапцу

На 18. „Шабачком победнику“, где је наступило 350 такмичара из 35 клубова Србије и Румуније, каратисти клуба „Рујно“ освојили су две златне, две сребрне и две бронзане медаље.

У до сада устаљеним категоријама било је промена, и то у смислу да су се такмичари који су до сада радили кате на турниру опробали у категорији кумите.

Велико изненађење је Исидора Пајевић (досадашња такмичарка у катама), која је у својој категорији успела да освоји златну медаљу. Њој је ово био први наступ у борбама, тако да је успела да савлада доста искусније такмичарке, за веома кратко време вежбања. Аници Радибратовић је, такође, био први наступ у борбама, где је изгубила у полуфиналу и освојила бронзану медаљу. Она је до сада била искусан каташ, а за обе је ово потпуно непознат терен.

Поред борбаша, Петра Божић је заузела прво место, на већ познатом терену. Другопласирани су били Милица Баковић и Милош Новаковић. За Милоша је ово био први наступ, где је он и поред велике треме, успео да се пласира у сам врх. Бронзом у катама се окитио и Драган Ђировић.

Поред освајача медаља, на такмичењу су наступили и Ведрана Селаковић и Николина Тодоровић, Јанко Гукић и Александра Баковић. За Тодоровић и Селаковић је ово било „пробијање леда“ у борбама, где ни су успеле да се домогну победничког постоља.

И. Ј.

ФК „Чајетина“ све ближе баражу

Фудбалери „Чајетине“ су у априлу остварили низ веома добрих резултата, којима су пришли другопласираној „Црнокоши“ на само три бода заостатка, тако да ће највероватније директан окршај ових клубова одлучивати о пласману у доигравање за зонски ранг.

Посебно запажене партије пружила су двојица најбољих стрелаца тима, Бранко Радовић и Бранко Цветић. „Чајетина“ је славила на гостовању екипи „Полета“ са 3:0. чиме је практично елиминисала овај клуб из даље борбе за бараж. Стрелци су били Немања Кутлешић из пенала, Марко Костадиновић и Бранко Радовић. Са два гола Бранка Цветића Чајетина је дошла до победе на гостовању „Омладинцу“ (2:0), а код куће су остварили два убедљива тријумфа. Са 5:0 савладана је „Јежевица“ (стрелци: Костадиновић, Ненад Богдановић, Кутлешић, Радовић, Михаило Јечменица), као и „Сечица“ (стрелци: Цветић, Радовић 3, Жељко Станић из пенала).

И. Ј.